

MŪSŲ LIETUVA

NR 28 (1302) XXV. 1973 M. LIEPOS-JULHO 12 D. 60 centavų
R. Juatindiba 20 Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, ESP. Tel. 273-0338

Plačiajame Pasaulyje

Ji tik norinti jam kenkti ir vis pučiasi nepasiduosis iki įvesias socializmo Čilén.

URUGVAJUS

Negalėdamas susikalbėt su parlamentu, prez. Bordaberry jį paleido namo ir dabar nori valdyti kraštą kaip diktatorių. Tam užmojui labai priešinasi darbininkija. Ji užėmė daug fabriku, mokyklų. Pasiūsta kariuomenė nespėja juos iškraustyti, kai vėl sugrižta.

BERLINAS

Du ar trys Rytų Vokietijos piliečiai bandė pabėgt per mūro sieną į Vakarų. Komunistų pasienio policija bent vieną jų pašovė. Kitus suėmė. Tai regėjo būrys vakarinio Berlio gyventojų. Tie taip labai įtūžo, kad iš-

— Vaclovas Sidzikauskas, vyriausiasis Lietuvos diplomatu. balandžio 10 sulaukė 80 metų.

griovė geroka spraga Berlyno gėdos sienoje. Demonstrantai reikalauja laisvo susisiekimo pagal paskutinę V. Vokietijos sutartį su Rusija ir R. Vokiečių valdžia.

Š. AMERIKA

Sostinėse Washingtono oras paskutiniu metu taip labai užterštas, kad jau darosi labai pavojingas sveikatai. Ypač kenčia astma sergantieji ir vaikai.

Miesto valdžia labai nusirūpinusi. Prašo gyventojus ko mažiausiai naudoti.

JONAS LUKOŠEVIČIUS.

B.L.B. Tarybos pirmininkas ir tautin šokių ansamblio „Nemunas“ mokytojas ir vadovas, suorganizaves musu jaunimo išvyka Urugvajun ir Argentinon.

ATVYKSTA TĖVŲ JĖZUITŲ PROVINCIOLAS

Ateinantį pirmadienį, liepos 16 vakare atskris Tėvas Gedi

Ateinantį pirmadienį liepos 16 vakarą atskris Tėvas Gediminas Kijauskas, S.J. lietuvių jėzuitų laisvajame pasaulyje provinciolas. Jis čia pabus iki liepos 30 d., aptars tėvų jėzuitų darbo planus S. Paulyje, turės paskirt šv. Kazimiero parapijai kleboną vieton a.a. T. J. Bružii9

vieton a.a. T. J. Bružiko, dalyvaus M. Lietuvos sidabriniam ju biliejuje.

tis automobiliais, keliauti autobusais nes automobilių dūmai labiausiai užteršia orą.

PRANCŪZIJA

Šį savaitgalį Prancūzija rengias išsproginti dar vieną atominę bombą Pacifiko Murora salyne. Prieš labai protestuoja Australijos, Naujosios Zelandijos ir kitų kraštų gyventojai ir vyriausybės. Prancūzija paskelbė, kad jokie laivai nepasirodytu toje zonoje šį savaitgalį. Bet nemaža laivų tyčia ten jau nuplaukė ar plaukia, tikėdamies, jog Prancūzija nedris, nei bombos sprogdinti, nei tu laivų skandinti.

Š. AMERIKA

Labai smunka Amerikos doleris tarptautinėje biržoje, ypač Amerikoje. Kas keisčiausia, kad dolerį gelbėti šoko komunistinė Kinija. Paskutinėmis dienomis Kinija perka didelius kiekius Amerikos dolerių, moka didesnes kainas. Sakoma, jog padidėjus Kinijos prekybai su Amerika, jai reikia daug dolerių.

Iš kairės: Teresė Jočytė, Liucija Bareišytė, Kristina Valavičiūtė, Cleide Mendo, Sonia Bareišytė, Marly Trojeckaitė, Silvija Bendoraitytė, Janetė Nikitin, Emantė Mikuckytė, Klaudija Pratalytė, Verutė Aleknavičiūtė, Vanda Pilipavičiūtė, Ana Emilija Šilckaitė, Antanas Aleknavičius. Aukštai: Luiz Antonio de Andrade, Klaudijus Dilys, Hernani Edgar Abbazzini, Reinaldas Putvinskas, Jonas Silikas, Jonas Lukoševičius. „NEMUNAS“ 1973 m. liepos 13 išvyksta Urugvajun ir Argentinon.

LAISVAME PASAULYJE

Rugpjūčio 18-19 dienomis New York'e vyr. Lietuvos Išlaisvinimo komitetas kviečia „Lietuvos laisvinimo darbo konferenciją“.

Švedijoje, Haesselby pilies rūmuose Stockholmo mieste, birželio 8-11 vyko baltų mokslinė konferencija, ruošta baltų Instituto. Iš lietuvių paskaitas skaitė: prof. A. Matulis – Aleksandras Solženičinas ir baltų tautos: dr. J. Reklaitytė – Morfofonetinė simetrija; kun. R. Krasauskas – Katalikų Bažnyčia Lietuvoje nuo 1940 metų; prof. R. Mišūnas – Gustavas III ir Lietuva; prof. T. Remeikis – Baltijos valstybės tarp didžiųjų valstybių; dr. K. Čeginskas – Lietuvos gyventojų ir teritorijos keitimasi; dr. A. Gerutinis – Sovietų federalizmas; dr. V. Vardys – Baltijos respublikų vaidmuo sovietų visuomenėje.

1972 metais laisvajame pasaulyje lietuvių grožinės kūrybos veikalų iš viso išleista devyniolika.

Sydno literatų būrelis ir skautai surengė literatūros vakarą, kuriame skambinti keli M. K. Čiurlionio preliudai, skaityta poezijos.

Birželio 17 Clevelando „Grandinėlė“ šoks tautinius šokius Amerikos Baltų festivalyje, New Jersey valstybėje.

Hamiltono, Tautų festivalyje dalyvavo ir lietuviai. Savose palapinėse tautų atstovai pardavinėja valgius, rengia parodėles, duoda savo muzikos.

Detroito lietuviai šiuo metu baigia naujos Dievo Apvaizdos parapijos bažnyčios statybą. Šalia bažnyčios bus kultūros centras, salė. Statyba kainuos apie milijoną dolerių, kurių jau turima 800.000.

San Francisco Simfoninis orkestras gastroliauja Sov. Sąjungoje, o birželio 13-16 koncertuoja Vilniuje. JAV lietuvių Bendruomenė įteikė protestą JAV valdžiai, kadangi data sutampa su krašto okupacijos sukaktimi, bet nebūta laiko datą pakeisti.

Argentinos Liet. Katalikų Federacija turėjo Lietuvoje persekiojamos Katalikų Bendrijos savaitę gegužės 14-20 dienomis, su specialiomis pamaldomis ir rinkliava ir maldininkų kelione į Lujon šventovę.

Tarptautinėje Expo 73 parodoje Geelonge, Australijoje, lietuvis moterys surengė atskirą skyrių.

Milane Italijoje, gyvena apie 10 lietuvių, užsilikusių iš kariuomenės Antrojo karo metu. Neseniai jie buvo suvažiavę paminėti sukaktį ir pagerbti pranciškoną kun. Petrą Baniūną, gyvenantį JAV-se, kuris jiems po karo padėjo.

Londono lietuvių parapije iškilmingai minėjo bažnyčios pašventinimo 60-tą sukaktį. Klebonas - kun. J. Sakevičius. Norima dar pastatyti salę prie bažnyčios.

Birželio 2 d. įvyko metinis UBA-BATUN (Baltų komiteto prie Jungtinių Tautų) suvažiavimas, kuriame svarstyta darbo stipendija lietuvių, latvių ar estų jaunuoliui, kuris padėtų vasaros metu organizacijos raštinėje.

Dr. Jonas B. Genys gavo Respublikonų partijos pažymėjimą JAV-se už etninių grupių politinę veiklą.

Paul Tabori knyga „The anatomy of Exile“ (Tremties anatomija), 432 psl., išleista Anglijoje, nagrinėja lietuvių ir pabaltiečių pokarinę emigraciją. Laukiama dar antrojo tomo.

Lietuvių profesorų draugija Amerikoje išleido 900 puslapių monografiją Vytauto Didžiojo (Kauno)-auksinei sukaktčiai paminėti. Universitetas įkurtas 1922 metų vasario 16, pakeistas iš Aukštųjų Kursų.

Italijoje jau spausdinamas Aiškinamasis Lietuvių kalbos žodynas, paruoštas A. Klimo ir St. Bendorio. Ilustruotas dail. Z. Sodeikienės, leidžiamas JAV lietuvių Bendruomenės švietimo tarybos.

National Geographic Society žurnalas pernai paskelbė iliustruotą studiją apie orangutangų gyvenimą Borneo saloje. Tuos mokslinius stebėjimus atliko lietuvaite antropologė Birutė Galdikaitė-Brindamour iš Los Angeles.

Gegužės 27 visos Urugvajaus lietuvių draugijos susirinko Kultūros draugijos salėje bendrų kolonijos reikalų aptarti, veiklos gaires ateinantiems metams nustatyti.

Prisikėlimo parapija, Toronte, veda ma Tėvų pranciškonų, šventė 20-ties metų sukaktį.

Didžiosios Britanijos Lietuvių Sąjunga, apjungianti atskirus asmenis ir Anglijos liet. organizacijų dalį, rūpinasi kultūrine, visuomenine ir socialine veikla, o jos darbus finansuoja Lietuvių Namų Bendrovė, kuri išlaiko vienintelį Europos lietuvių laikraštį „Europos Lietuvį“, leidžia Nidos klubo knygas, išlaiko Lietuvių Sodybą. Namų Bendrovės turas siekia 100.000 svarų (apie 1.500.000 kr.)

Vakarų Vokietijos B. Schott leidykla išleido pasaulinės reikšmės muzikos žodyno „Rieman Musik Lexikon“ naują tomą, apimantį nuo A iki L raidės. Lietuvių kompozitorių ir muzikų žinias pateikė iš Lietuvos Antanas Venckus ir iš JAV komp. Juozas Žilevičius, Muzikologijos archyvo vedėjas. Enciklopedijoje minimi šie lietuviai muzikos veikėjai: E. Baisys, K.V. Banaitis, B. Budriūnas, M.K. Čiurlionis, J. Čiurlionytė, B. Dvarionas, A. Dvarionaitė, J. Gaidelis, K. Griauzdė, J. Gruodis, J. Karnavičius, J. Karosas, A. Kaskas, V. Klova, V. Kuprevičius.

Daytono, Ohio valstybės, lietuvių kolonija nėra didelė, dauguma jos yra

iki ketvirtos kartos lietuviai. Kartu su Daytono universitetu suruošė Lietuvos savaitę, parodą, paskaitų ciklą apie Lietuvą, ypatingą programą, kurioje buvo 1000 žiūrovų.

OK. LIETUVOJE

1972.VII.13. Į apylinkę buvo iškvieštas Adučiškio parapijos „dvidešimtukas“. Švenčionių rajono Vykdomojo komiteto pirmiņinko pavaduotojas V. Sauliūnas jiems kalbėjo:

„Draugai, mes jus čia pakvietėme paaiškinti, kas galima tikintiesiems...“

„Jums leista turėti vieną kunigą, vargonininką, zakristijoną ir varpininką. Kunigą vikarą turėti negalima, nes maža kunigų.“

„Viską turi tvarkyti parapijos komitetas. Kunigas negali rinkti aukų, o tik kasininkas...“

„Draudžiama vaikam patarnauti kunigui per mišias, dalyvauti procesijose, berti gėles; negalima vaikam drauge su kunigu sakyti: 'Jėzau, aš Tave myliu'; negalima vaikam giedoti ant viškų ir mokyti vaikus giesmių...“

„Paaiškinkite kunigui, kas jam leistina: laikyti mišias, nuvažiuoti pas ligonį, palydėti mirusį iš bažnyčios. Tačiau kunigui neleistina palydėti mirusiojo iš namų, melstis tikinčiųjų namuose. Tegu įsako kunigas žmonėms, kad jie negiedotų, lydėdami numirėlį.“

„Negalima kunigui mokyti vaikų pirmajai komunijai, o tik egzaminuoti...“

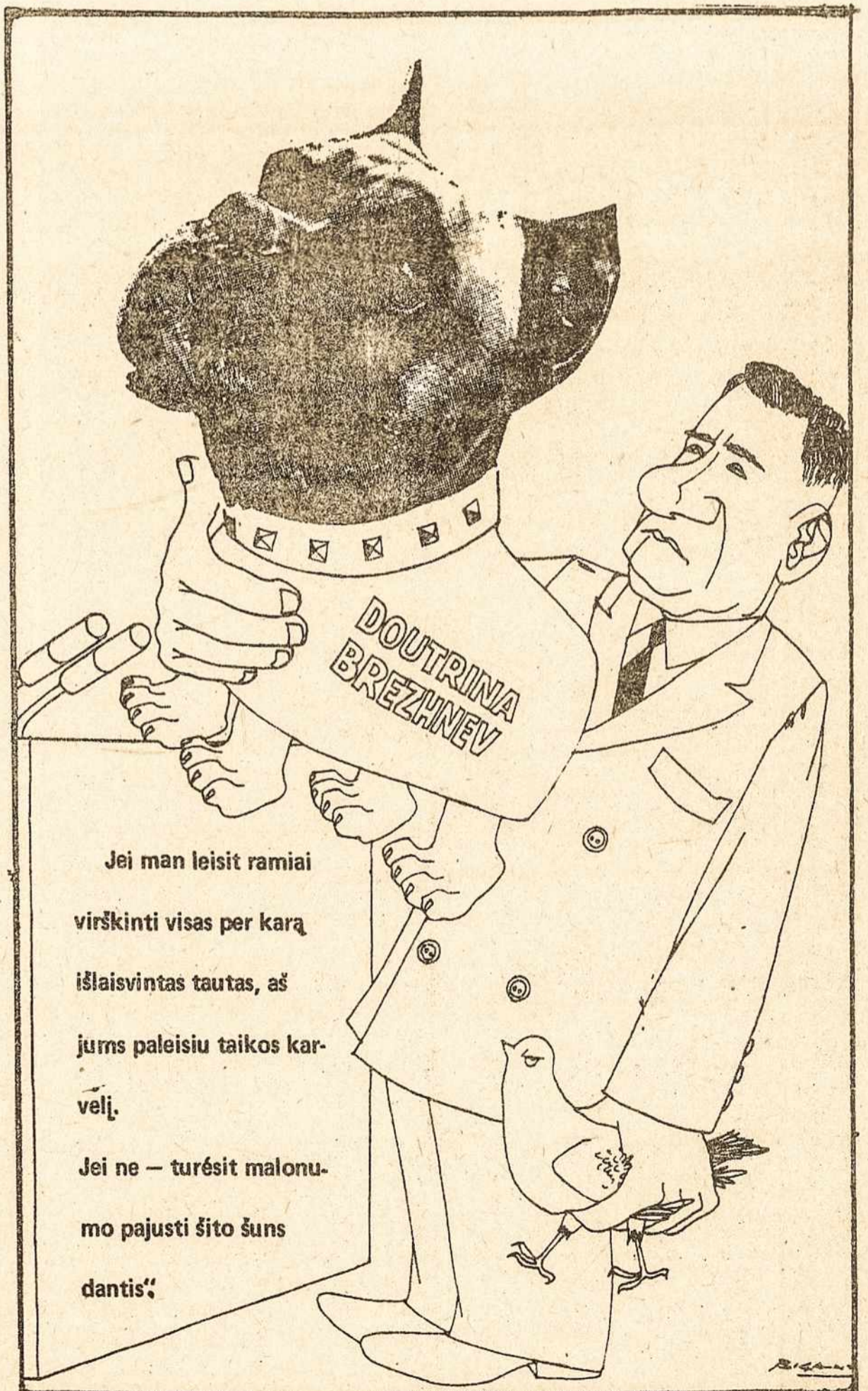
V. Sauliūnas klausė parapijos vyrus:

„Kas jums leido pastatyti šventoriuje kryžių? Kas leido suremontuoti šventoriaus tvorą? Jūs nieko neatsiklausėte.“

„Aš buvau pas jus nuvažiaavęs“, kalbėjo bažnytinio komiteto narys Bičelis, „prašiau plytų ir cemento, o jūs atsakėte: 'Bažnyčiai nėra. Mums maža medžiagų statybom.'“

Per visą pokalbį parapijos žmonės laikėsi drąsiai. Povilas Burokas net išsitraukė iš kišenės Tarybų Sąjungos konstituciją ir rengėsi V. Sauliūnui paskaityti apie sąžinės laisvę, bet valdžios atstovas neleido.

(Bus daugiau)

Jeį man leisit ramiai
virškinti visas per karą
išlaisvintas tautas, aš
jums paleisiu taikos kar-
velį.
Jeį ne – turėsit malonu-
mo pajusti šito šuns
dantis“

KAS TEMS NAUDĖ IR KAS VEIKĖ

Dešimtį dienų Brežnevas valgė arčiau kapitalistų (kaip jis pats sakydavo) duoną ir pyragus. Prie to, užsigardžiuot, dar gavo bilijoninius pažadus prokių, mašinų ir kitokios paramos. O ką jis davė Niksono Amerikai? Viską žadančius saldžius žodelius ir šypsnius. Kad ne ką daugiau, tai rodo jo atstovų kalbos Helsinkio Europos saugumo konferencijoje. Ten aiškiai pasakė, jog tebegalioja Brežnevo doktrina, t.y. mokslas, jog socialistinių kraštų nepriklausomybė yra tik sąlyginė. Kai tik Rusijai naudinga, ji visada gali ir galės įsikišti į jų reikalus, kaip tai padarė Vengrijoje ir Čekoslovakijoje. O toje konferencijoje nori tikti, kad visa Europa ir Amerika su Kanada garantuotų dabartinės bolševikijos sienas, t.y. kad leistų jai ramiai suvirškinti visas pavergtas tautas. Štai koks yra didžiųjų politikų cinizmas ir šiais kultūros bei demokratijų laikais.

KAS PERSPĖJO NIKSONĄ?

Europos spauda nuolat rašė baimės kupinus straipsnius, kad Niksonas ir Brežnevas gali sudaryti slaptas jiems naudingas sutartis, nepaisydami kitų likimo. Žydai įspėjo nespasiduoti didžiojo svečio draugiškiems žodžiams ir pažadams. Žydų, ukrainiečių ir kitų tautų žmonės demonstravo, dėję į didžiulius Amerikos laikraščius apmokėtus raštus, protestus, iškeliančius Rusijoje užgniauztas tautų ir piliečių teises, reikalavo paleisti politinius ukrainiečių, žydų, lietuvių ir rusų kalinius. Tuos protesto raštus pasirašė daugybė Amerikos žymių asmenų.

O KĄ DARĖ LIETUVIAI IR KITI PABALTIEČIAI?

Gėda parašyti. Bet reikia. Dauguma jų, kaip tie štrausai, pavojui gręšiant, sukio savo galveles į smėlį ir nieko nematė ir negirdėjo ir nieko nedarė. Yra tikra, kad jų didelės demonstracijos būtų sustiprinusios Niksono rankas prie derybų stalo. Ir kai Niksonui lankantis Maskvoj pavergtame Kaune ir kitur jauni vyrai deginosi, tūkstančiai jaunimo pasipylė gatvėse šaukdami „Laisvės Lietuvai“, tai laisvoje Amerikoje, kur niekas nedraudžia protesto demonstracijų, kur niekam dėl to nereikia nukentėti, tai lietuvių, latvių, estų didžiausia dauguma tylėjo. Kodėl? kas j tai atsakys? Ką veikė, kur buvo mūsų didieji kovotojai už Lietuvos laisvę ir lietuvių teises?

TIK JAUNIMAS IŠĖJO Į GATVES

Taip, tik „Pabalčio jaunimas už laisvę“ (BYFF) išėjo į gatves protestuoti. Birželio 18, nusišandė didelį autobusą Naujorke, prisikrovė plakatais, šūkių ir lapelių bei kitokios literatūros ir patraukė į Washingtoną. Čia rado šiek tiek Baltimorės ir Philadelphijos jaunimo, daugumą iš pačio Washingtono, ir apie 150 galvų pradėjo protesto žygį. Prie jų prisidėjo ir keletas negrų. Ir jie pasiėmė mūsų plakatus, reikalaujančius Lietuvai, Latvijai ir Estijai laisvės, prie to dar prirašė savo ranka „laisvės juodžiams“ ir žygiavo visą laiką su mūsų jaunimu.

Paskui pilnas autobusas protestuojančių ryžosi išbandyti, kaip arti galės prieiti prie Baltųjų Rūmų, kur Nikso-

nas su Brežnevu „prekiavo“ kity kailiu. Turbūt, kad policininkai iš karto nesudarojo, ar autobusas su plakatais yra ar ne demonstracija, jis privažiavo prie pat prezidentūras tvoros. Tik kai iššokę iš mašinos jaunuoliai ėmė dalyti praeviam lapelius, policija atsikvošėjo, lipė lipi į autobusą ir toliau važiuoti. Jaunimas ginčijosi su policija. Bet la pasakė, jog nevalia prieiti arčiau prie jokios ambasados, kaip per 500 pėdų. „Kokios ambasados?“ — paklausė jaunimas. „Mes manėme, kad čia yra Amerikos prezidento Baltieji Rūmai“. „Taip“ atsakė policininkas. „Bet juose dabar yra užsienio diplomatas“. „Koks diplomatas? Ar Kissingeris?“ Mat Brežnevas nėra diplomatas, o Rusijos komunistų partijos sekretorius. Tada policija perspėjo jaunimą, kad juos gali areštuoti ir turės sumokėti po 50 dolerių užstatą, kad išleistų iš daboklės, o tai susidarytų per visus 3000 dol. suma. Tokios didelės Brežnevas nevertas — nusprendė jaunimas ir važiuo toliau. Bet nuo to atsitikimo visas tris dienas policininkai ant motociklų lydėjo autobusą, kur tik jis vyko. Ir kai antrą ir trečią dieną jaunimas bandė pakartoti pirmos dienos manevrą, tai policija pagrasino, jog teks užsispyrėliams mokėti nebe po 50, o po 150 dolerių užstatą. Tačiau nieko neareštavo.

Prie Pabalčio jaunimo prisidėjo Amerikos ukrainiečiai, protestuodami dėl užgniauzimo tautinių teisių Sovietų Ukrainoje.

Vienas 3 metų užtašas ant autobuso klausė: „Ką tie du pasauliniai Niksonas ir Brežnevas čia išperės?“ Tas klausimas priminė, jog abu naudojami elektroniniais įtaisais slapta klausytis, ką kalba jų „priešai“. Kitas plakatas šaukė: „Brežnevai, Romo Kalantos polenai tave smerkia!“ „Išlaisvink Simą Kudirką—lietuvių jūrininką!“ Niksonui taikyta šūkis: „Neparduok Helsinkyje Pabaltijo tautų“. „Kaune ugnis, Washingtono vanduo, Maskvoje — „gavno“.

Jaunimo demonstracijas pastebėjo ir aprašė didžioji Amerikos spauda.

DEMONSTRACIJA NAUJORKE

sutraukė apie 500 žmonių — pabaltiečių. Įspūdingiausią kalbą, kaip visada, pasakė prelatas Jonas Balkūnas. Ta demonstracija buvo arti „Šventosios Šeimės“ bažnyčios, prie kurios gyvena Vatikano atstovas-stebėtojas prie Jungtinių Tautų.

„Prelatas kaltino ne tik Jungtines tautas, kad apleidė Pabalčio valstybes, bet ir oficialiąją Bažnyčią. Rodydamas į Šv. Šeimės bažnyčią jis sakė: „Šitoje šeimėje mes esame paversti vergais. Mums nevalia tarnauti Dievui, kadangi mes esame Estai, latviai ir lietuviai. Ką mes galėjome padaryti, kad Dievas sutvėrė mus estais, latviais ir lietuviais? Mes ginome savo teises. Mums nėra ko kentėti, kad kas tai užsimojo pasaulį paversti savo imperija“.

Tada prelatas priminė, „jog demonstracija turėtų būti prie Sovietų ambasados rūmų, ne čia. Tuoju pat išsitiesė ilgos demonstrantų eilės per trejetą miesto bloką kvadrų žygiuoti prie rusų atstovo. Tai buvo įspūdingiausia eiseną, užbaig-

ta prie rūmų rūmų, sugiedant visų trijų tautų himnus.

Prieš išsiskirstant demonstracijai, latvio Ints Rupners paruošė ir vienbalsiai priimta rezoliucija:

PROTESTUOJAME prieš Sov. Rusijos užmačius Helsinkyje įteisinti jėgą ir neteisę pasiglemžtas Estiją, Latviją ir Lietuvą ir įjungtas į Sovietų Sąjungą. Protestuojame prieš nuolatines rusinimo pastangas, prieš jos imperialistinius užsimojimus pavergti tuos kraštus ekonomikai, ypač dabar, planuojant ekonominius vienetus, panaikinant tų kraštų tautines ribas; protestuojame prieš Sovietų panaikinimą tautinių ir civilinių teisių Sov. Sąjungoje, prieš priverstino darbo stovyklas, prieš įkalinimą politinių kalinių bepročių namuose.

Mes kviečiame amerikiečius paremti senatoriaus Jacksono pataisą, kuri ne-

Petras Pakalnis

PERSIJOS ILANKA

Prieš porą metų Persija labai iškilmingai atšventė 2.500 metų įkūrimo jubiliejų, į kurį suplaukė keli karaliai, daugybė premjerų ir kitokių politikų. Mat Persija, arba geriau sakant Persijos ilanka domisi beveik kiekvienas pramonės kraštas. Kodėl? Todėl, kad apie Persijos ilanką gamta sukrovė tris penktadalius pasaulio naftos, be kurios pramonė negali apsieiti. Taip, pavyzdžiui, Japonija perka Persijos ilankoje 90 proc. naftos, Vakarų Europa 60 proc., o JAV 40 proc. Jei kas nors sutrukdytų naftos eksportą iš Persijos ilankos, sustotų didelė dalis Japonijos ir Europos susisiekimo ir pramonės, ir gyvenimas pasidarytų nebetikras. Be pramonės nėra darbo, be darbo nėra pajamų. Bet sutrukdyti naftos eksportą yra labai lengva, nes Persijos ilankos sąsiauris yra apie 50 kilometrų platumo. Jei kuri nors piktos valios valstybė nakčia toje vietoje primėtytų minų, iškart paskandintų keliolika tanklaivių ir išauktų pasaulinio masto krize.

Maždaug nuo naftos atradimo Persijoje, tos ilankos saugumu rūpinosi anglai. Bet prieš pusantrų metų jie iš ten pasitraukė ir rusai nori užimti jų vietą. Sovietai turi laivyno bazę gretimame Irake ir kiekvienu momentu galėtų blokuoti Persijos ilanką. Be to, jie parduoda ginklus Omano sukilėliams, kurie gyvena kitoje sąsiaurio pusėje ir nori nuversti vietinę valdžią.

Matydamas galima pavojų, Persijos ilankos saugumu pradėjo rūpintis Persijos šachas Mohamed Raza Pahlevi. Tas sumanus ir energingas monarchas šiais metais išleido 3 bilijonus dolerių pirkdamas moderniausias ginklus JAV Anglijoje ir Prancūzijoje. Persijos ilankoje jis turi 12 laivyno ir 6 lėktuvų bazes, iš kurių greitai ir sėkmingai gali kontroliuoti visą ilanką. Prieš 5 metus Persija turėjo 200 lėktuvų ir 5 mažus karo laivus, kuriais kontroliuodavo kontrobandą. Šiais metais ji turi 290 moderniausių lėktuvų, 700 helikopterų, 40 įvairių karo laivų ir 800 tankų. Aukštuosius karo mokslus Persijos karininkai baigia arba JAV, arba Izraelyje. Be to, Persija, Izraelis ir JAV sudarė sutartį pasikeisti karinėmis žiniomis Persijos ilankoje. Trijose salose, kurias Persija prieš pusantrų metų atėmė iš Jungtinių Arabų Valstybių, ji įtaisė radijo ir radaro stotis, kuriomis seka perplaukiančius laivus. 14 greitų laivų, kuriuose telpa po 150 karių, per porą valandų gali išlaipinti batalijoną kareivių ir pašalinti grėšiantį pavojų.

Moderniosios Persijos steigėjas arba tėvas buvo dabartinio šacho tėvas, 1941 n. atsistatydinęs ir perleides sostą sūnui. Šis, būdamas tik 21 metų amžiaus, nepermatė visų politinių intrygų, ir, kilus maištui, turėjo bėgti į Romą. Bet

leistų jokios prekybos su Sov. Rusija, iki ta neleidžia savo piliečiams laisvai keliauti į kitus kraštus.

MES REIKALAUJAM LAISVĖS

Simui Kudirkai ir aštuoniems Kauno kaliniams; Ivanui Dziubai, Sylvai Zalmansonui, Andriejui Amalrikui, Petru Grigorenkai ir kitiems.

Reikalaujame, kad Brežnevas ir Brandtas panaikintų Molotovo-Ribentropo sutartį.

Reikalaujame, kad Pabaltijo tautos—Lietuva, Latvija, Estija, taip pat ir Ukraina bei kitos pavergtos tautos galėtų laisvai apspręsti savo likimą

PABALTIEČIŲ DELEGACIJA

Nuvyko į Helsinkį ir tenai stengsis visokiais būdais prieiti prie suvažiuosiu 34 valstybių politikų ir ginti savo kraštų laisvę.

naują Persijos valdžia buvo nepopuliari ir kariuomenė gražino šachą Reza Pahlevi į sostą. Senajam premjerui Mossadegh iškelta byla. Jis buvo ištremtas į savo gimtinę ir ten greitai mirė. Bet jo planai pasiliko gyvi šacho galvoje. Su- taupes užtektinai kapitalo, jis pravedė žemės reformą ir pakėlė ūki. Pirmiausiai jis išdalino imperijai priklausančias žemes ir įgijo krašte daug simpatijų. Gavę nuosavybės dokumentus, seni samdiniai ir buvusieji bežemiai bučiavo šacho kojas ir pasiliko jam dėkingi. Paskui šachas pradėjo dalinti ir didikų žemes. Už nusavintą žemę dalinai mokėjo pinigais, dalinai naujų arba steigiamų įmonių akcijomis. Tokiu būdu jis pradėjo kelti ir pramonę. Tas išmintingas planas buvo naudingas visam kraštui. Didėjant pramonei, didėjo darbininkų skaičius ir mažėjo importai. Įmonių akcijos davė daugiau pelno negu banko mokami procentai. Todėl augo ir didikų pajamos. Kad Sovietai nešnairuotų į Persijos ilanką, šachas sudarė su jais sutartį ir pardavė jiems dujų už 600 milijonų dolerių. Rusai yra reikalingi užsienio valiutos ir pramonei, ir žemės ūkiui. Su JAV šachas palaiko šiltus santykius nes nekarta pajuto jų pagalbą. Dabartinę Irako vyriausybę jis laiko savo priešū. Todėl didesnę kariuomenės dalį sutelkė prie Irako sienos. Didindamas karines pajėgas Persijos ilankoje, šachas užtikrino naftos Japonijai, Vakarų Europai ir JAV. „Mes amžiais maitinome ožkos pienu ir galėtumėm toliau maitintis. Bet be Persijos ilankos naftos pramonės kraštai mirtų badu“, taip jis pareiškė vienam žurnalistui. Žinoma, kad apie tai pagalvos ne vienas atsakingas politikas. Europos saugumas dalinai priklauso nuo Persijos ilankos saugumo.

NERVINĖ LIGA DEPRESIJA

Šio krašto spaudoje prieš keletą mėnesių buvo daug rašyta apie vieną nervinę ligą, būtent psichinę depresiją. Atmetus visus politinius faktorius vis dėlto būtų pravartu apie šią ligą dar kartą pakalbėti, nes ja sergančių yra daug žmonių, nežiūrint kokiam krašte jie gyventų.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse psichinė depresija sergančių yra apie aštuoni milijonai. Kas metai virš 250,000 tokių ligonių yra paguldomi į ligonines gydymui; kiti serga lengvesne forma ir būna gydomi gydytojų kabinetuose. Kodėl šia liga žmonės suserga mums nėra visai aišku, bet reikia manyti, kad depresija tai yra žmogaus nervinės sistemos reakcija į koki nors jaudiklį. Tuo jaudikliu gali būti įtemptas darbas, didelis pergyvenimas, didelis liūdesys, artimo žmogaus mirtis, staigus organizmo hormonų pakitimas, kaip klimakterinis laikotarpis arba pirmos dienos po gimdymo. Tokių jaudiklių įtakoje mūsų organizmo nervinė sistema reaguoja ir to išdavoje susidaro nervinė psichinė įtampa. Šios nervinės reakcijos nėra pas visus vienodos, nes pati nervinė sistema nėra pas visus vienoda. Todėl vieni į tuos pačius jaudiklius reaguoja stipriau, kiti silpniau.

Nervinės - psichinės reakcijos skirstomos į tris grupes pagal jų stiprumą: lengva, vidutinė ir sunkia.

Lengva psichinės depresijos forma sergantis žmogus gali pats nesi jausti sergas ir gali vesti savo kasdieninį gyvenimą. Pirmieji šios lengvos formos simptomai gali būti neryškūs. Pavyzdžiui, žmogui pradeda mažėti entuziazmas darbui, kurį jis anksčiau mėgo, atsiranda tingumo žymės tiek fiziniame tiek protiniame darbe. Vėliau toks individas pradeda vis daugiau ir daugiau trauktis nuo žmonių, nu-

DR. D. DEGESIS

stoja cometis aplinka, sėdi dažnai vienas ir atsako į klausimus nenoriai ir trumpai. Dažnai kalba apie savo bevertiškumą ir gyvenimo beprasmiškumą. Jis kitiems gali atrodyti tik neurasthenikas bei keistuolis. Nežiūrint jo keisto elgesio toks individas gali gyventi ir be gydytojo pagalbos.

Vidutinė depresijos forma sergantieji apsieiti be gydytojo pagalbos negali. Toks ligonis turi labai ryškų norą pasitraukti nuo kasdieninių pareigų bei socialinio bendravimo. Jis nerodo jokio noro bet kokiam darbui, jis pradeda vis daugiau ir daugiau jaustis niekam nereikalingu ir nenaudingu: nustoja rūpintis savo gerbūviu, pasidaro apatiškas, atsiranda nemigas, pranyksta apetitas, svoris krenta ir jo organizmas pradeda disintegruoti. Ligai progresuojant toliau, pas tokių ligonių atsiranda "guilt complex", jis nustoja vilties pasveikti ir mintys pradeda sukintis apie mirtį.

Sunkia depresijos forma sergantis negali egzistuoti normalaus gyvenimo sąlygose. Jo realybės pojūtis pranyksta savęs kaltinimo jausmas būna toks stiprus, kad jis nebemato prasmės toliau gyventi ir galvoja tik apie savo kaltes ir nusižudymą. Tokia depresijos forma sergantis reikalingas ligoninės gydymo.

Depresija yra gydoma psichoterapija, vaistais ir elektriniais šokais. Psichoterapijos bei vaistais gydymas gali tęstis apie 6 mėnesius, tuo tarpu gydant elektriniais šokais ligoniai pagyja greičiau. Vienu ar kitu būdu gydoma psichinė depresija yra pagydoma apie 90% atvejų. Pagydytas ligonis kasdieniniame gyvenime tiek savo elgsena, tiek galvose na nesiskiria nuo sveiko, bet patekęs į nervinę bei fizinių įtempimą su

keliančias gyvenimo sąlygas, jis gali vėl susirgti.

Kyla klausimas ar galima šios ligos išvengti, ir, jeigu galima, tai kaip reikia gyventi, kad ja nesusergtum.

Normaliam žmogaus gyvenime būna liūdnų ir slegiančių nuotaikų, bet reikalams pagerėjus, jos praeina. Tokios nuotaikos nesiskaito liguotom ir jos nėra priskiriamos prie depresijos, lygiai, kaip tokiais atvejais atsiradusi lengvos formos depresija gali praeiti be gydymo. Yra pastebėta, kad žmonės, kurie nebėga nuo problemų, bet patys bando jas išspręsti, arba tie, kurie yra įpratę prieš savitvardos, dažniau išvengia šios ligos. Savo laiku esu skaitęs dr. F. S. Caprio patarimus, kaip žmogus turėtų tvarkyti savo gyvenimą, kad išvengtų nervinio sutrikimo. Šia proga aš juos ir noriu perduoti skaitytojams.

1. Neleisk savo jausmams ir emocijoms tave valdyti. Turėdamas problemą nebijok ją išsiskutuoti su draugu arba pasitark su kompetetingu psichiatru.

2. Nežiūrint kaip blogai tau atrodytų tavo reikalais, išmok džiaugtis gyvenimu su kiekviena nauja diena.

3. Bandyk įtikinti save, kad tu pajėgsi nugalėti susidariusias gyvenimo kliūtis.

4. Kiekvieną kartą, kai jautiesi prislėgtas ar susigriaužęs ir galvoji negatyviai, pakeisk negatyvią mintį pozityvia.

5. Įprask būti kitiems naudingas.

6. Būk racionalus darbe ir imk atostogas bent vieną kartą metuose; jei gali dažniau, imk dažniau. Išmok juoktis ir džiaugtis gyvenimu.

7. Visada bandyk progresuoti kultūriniame, socialiniame, profesiniame ir dvasiniame gyvenime. Neužleisk savo fizinės išvaizdos, neapsileisk.

8. Niekada nebūk vienišas, nevenk žmonių. Ne

Didžiai Gerbiami Tėvai Jėzuitai,

Labai atsiprašau, kad aš taip pavėluotai reiškiu užuojautą dėl netekimo mylimo kunigo, mūsų klebono T. Jono Bružiko, S.J. Jo liūdi visa šv. Kazimiero parapija. Ir negali neliūdėti. Juk jis buvo kunigų kunigas. Čia svetima - me krašte, jis buvo Bažnyčios ūklas ir Tėvų Jėzuitų pažiba. Pilnai tikiu, kad jis yra danguje ir naudojasi Dievo malonėmis bei savo didžiausiais nuopelnais. O mums čia pasilikusiems reikia prašyti, kad jis mus užtartų pas Dievą ir išmelstų nuodėmių atleidimą.

Ilsėkis ramybėje, Brangusis sielų Ganytojai.
Antanas Bražinskas.

Mielasis tautietis A. Bražinskas gyvena V. Bonilha, yra iki šiol beveik nežinomasmūsų lo

nomas mūsų kolonijos poetas, parašęs daug eilėraščių. Tik vienas kitas tilpo M. Lietuvoje. Tikimės, kad jis atsių mums jų daugiau. Čia dedame jo eiles a.a. Tėvui Jonui Bružikui paminėti.

Pagarbos vertasis Kunige Jonai, ilsėkis Viešpaties ramybėje. Gyvendamas žemėje daug vargų prisikentėjai.

Dangaus ir žemės Valdove, nasigailėki Karžygio, auris, atlikes pariega savo, i namus nebegrižo.

Tu, kaip narsus kareivis, Jonai, dėl Kristaus kovojai, šventas pareigas eidamas gyvybę paaukojai.

Tavo šaukiantį balsą tyruose pasaulis išgirdo, nuodėmingų avelių tarpe atgailos verksmas pasigirdo.

Ilsėkis danguj dėl savo dorybių, Tu mūsų tikybos Didvyri, Tau angelai vainiką iš briliantų nupynė.

Dabar užtarki mus, išprašyki nuodėmių atleidimą, ir paliktiems našlaičiams nušluostyk ašarą kristoline.

V. Bonilha, 1973. VI.10.
A. Bražinskas

sivaržyk užvesti kalbą, kad ir su nepažįstamu. Dažnai žmonės būna nepažįstami prieš tapdami draugais.

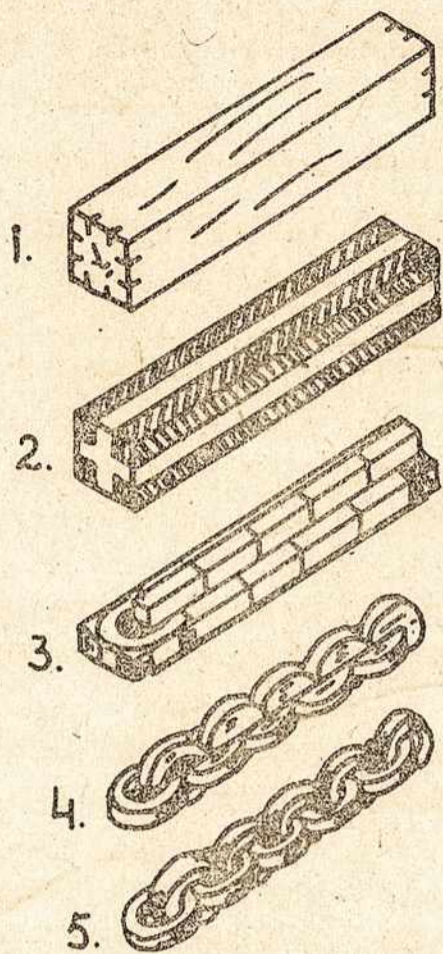
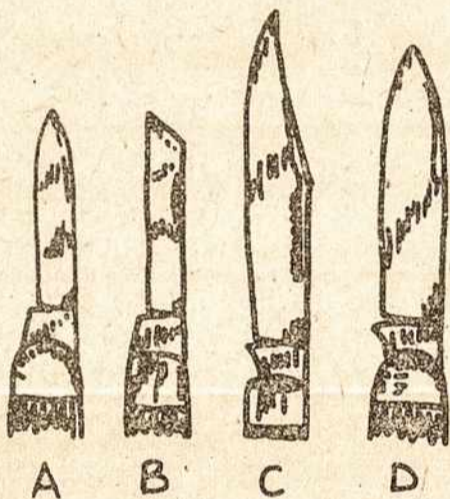
9. Neužmiršk savo fizinės sveikatos ir bent kartą į metus apsilankyk pas gydytoją.

10. Visada bandyk turėti koki nors pozityvų tikslą ar projektą ir bandyk jį įgyvendinti.

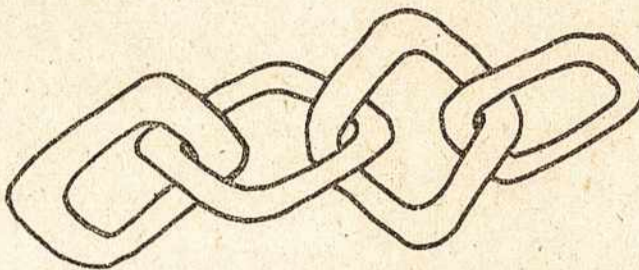
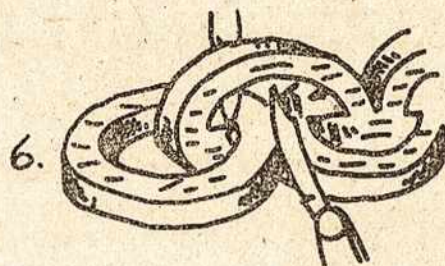
MŪSŲ LIETUVA III lažiesiems

SU PEILIUKU

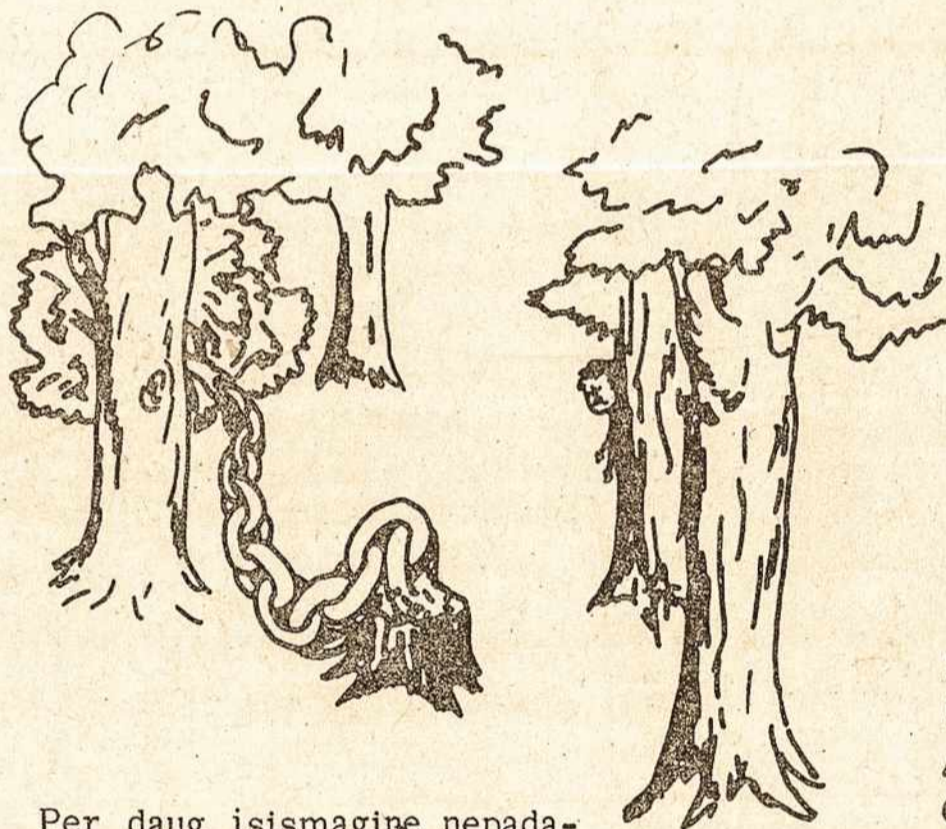
Mano peiliukas yra nedidelis, aštrus, kurio ašmenys vadinasi "pen blade". Jis yra plonas ir gerai pritaikytas mažesniems drožinėjimams. Vėliau, kai įprasiu drožinėti, tikiuosi išsigyti daugiau peiliukų. Jų ašmenų pavadinimai piešinyje yra: A - "pen blade"; B - "cut-of pen"; aštrus kampas ir tiesūs ašmenys tinka kampams užbaigti. C - "B-Clip"; smailus, ilgas galas tinka ten, kur sunku su kitokiu peiliu prieiti. D - "spear"; stiprus ir patogus stambesniajam drožinėjimui.

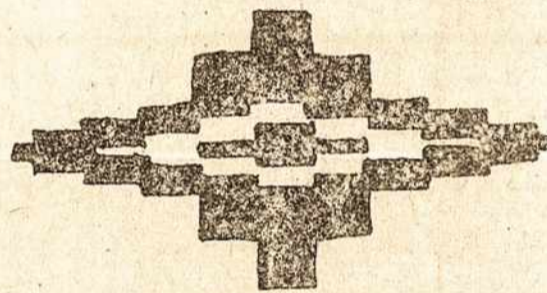
gėlis". Jam padaryti reikia gero, plono peiliuko, 1 1/2 x 1 1/2 x 11 inčų ilgio sauso, minkšto medžio gabalo ir daug kantrybės.

Laždelės šonus padalinti į tris dalis, kaip brėž. 1. Per laždelės galus ir išilgai nubrėžti linijas - brėž. 2. Tamsiai pažymėtas vietas reikia išpiaušti - nudrožti, kad iš laždelės galo žiūrint, liktų tik kryžius. Tada laždelę sužymėti dviejų inčų tarpais, kaip brėž. 3 ir pradėti drožti pusiau apskritimus iš visų pusių (4-tas brėž.), kol kiekvieną apskritimą bus galima galutinai užbaigti, kaip parodyta 5 ir 6 brėž. Pagrindinė taisyklė - neskubėk!

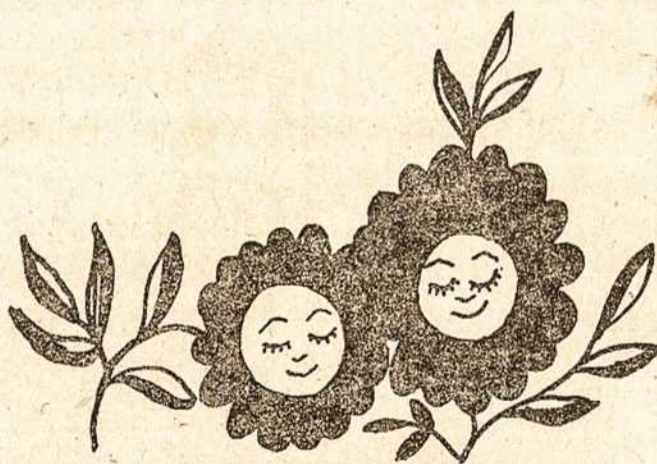

Per daug išsismagine nepadarykime taip, kaip šis "gamtos draugas"!

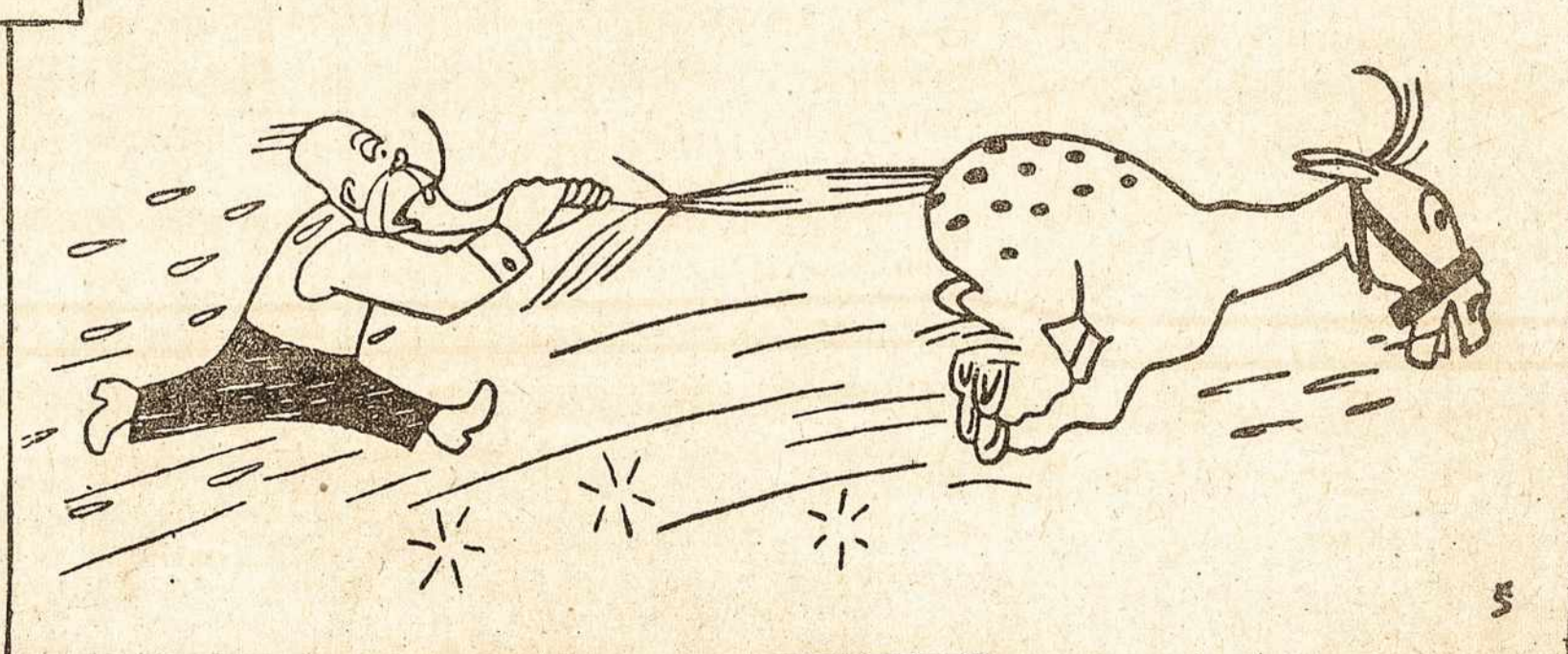
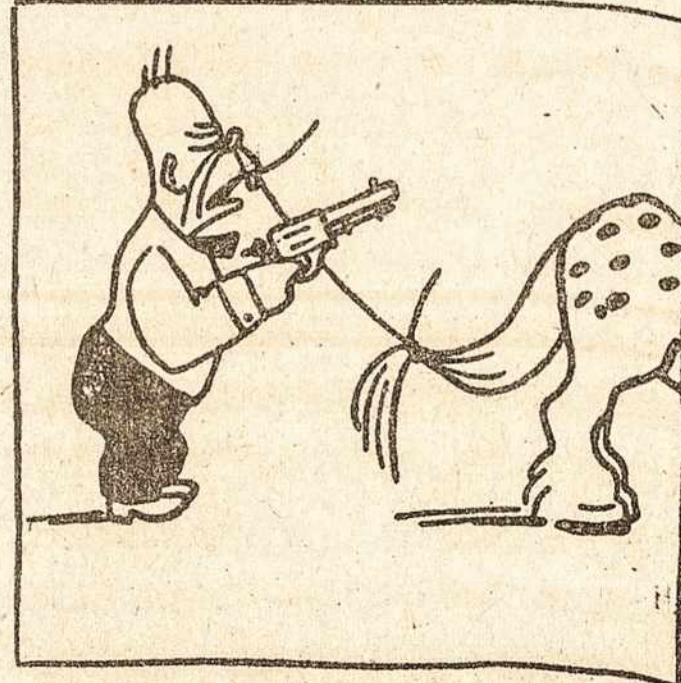
Tarp šių raidžių yra aštuoniolika Lietuvos upių.

S A P A Š Č I A V I N K L A N
D Š I L O M E K T R E S B L E
A M A J Y T O S M E R K Y S M
G E N Ū L N E V Ė Ž I S K Š U
I N K R P E L Y D A S L O V N
T A L A N M T O C Š I V A S Ė
V E Š E Š U P Ė K I B I M A L
N O R I M N A I T R Ė L I S I
D U B Y S A M C D V E N T A S
G H I J K S M I N I J A U V Z
Ž A B C D E F G H N K L V M N
Ū Z A B C D M A L A K S T I N
Š V E N T O J I E C D G H T I
A J K L M D T O Ž E I M E N A

Jurgio Spurgio nuotykiai

TRAUKIA DANTI

1323 - LIETUVOS SOSTINĖ - 650 METŲ

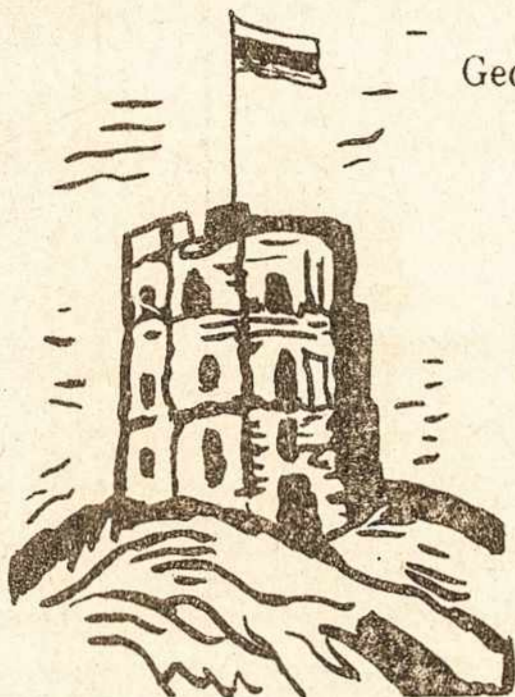
JAUNYSTĖS AIDAS

Jis stovi toje vietoje, kur Didysis Lietuvos Kunigaikštis Gediminas medžioklėje sapnavęs apie geležinį vilką

Krivių Krivaitis paaiškines, kad toje vietoje turis būti pastatytas miestas, kuris būtų galingas kaip staugiantis vilkas.

Gediminas 1323 m. taip ir padare. Nuo to laiko visi didieji kunigaikščiai iš čia valdė Lietuvą.

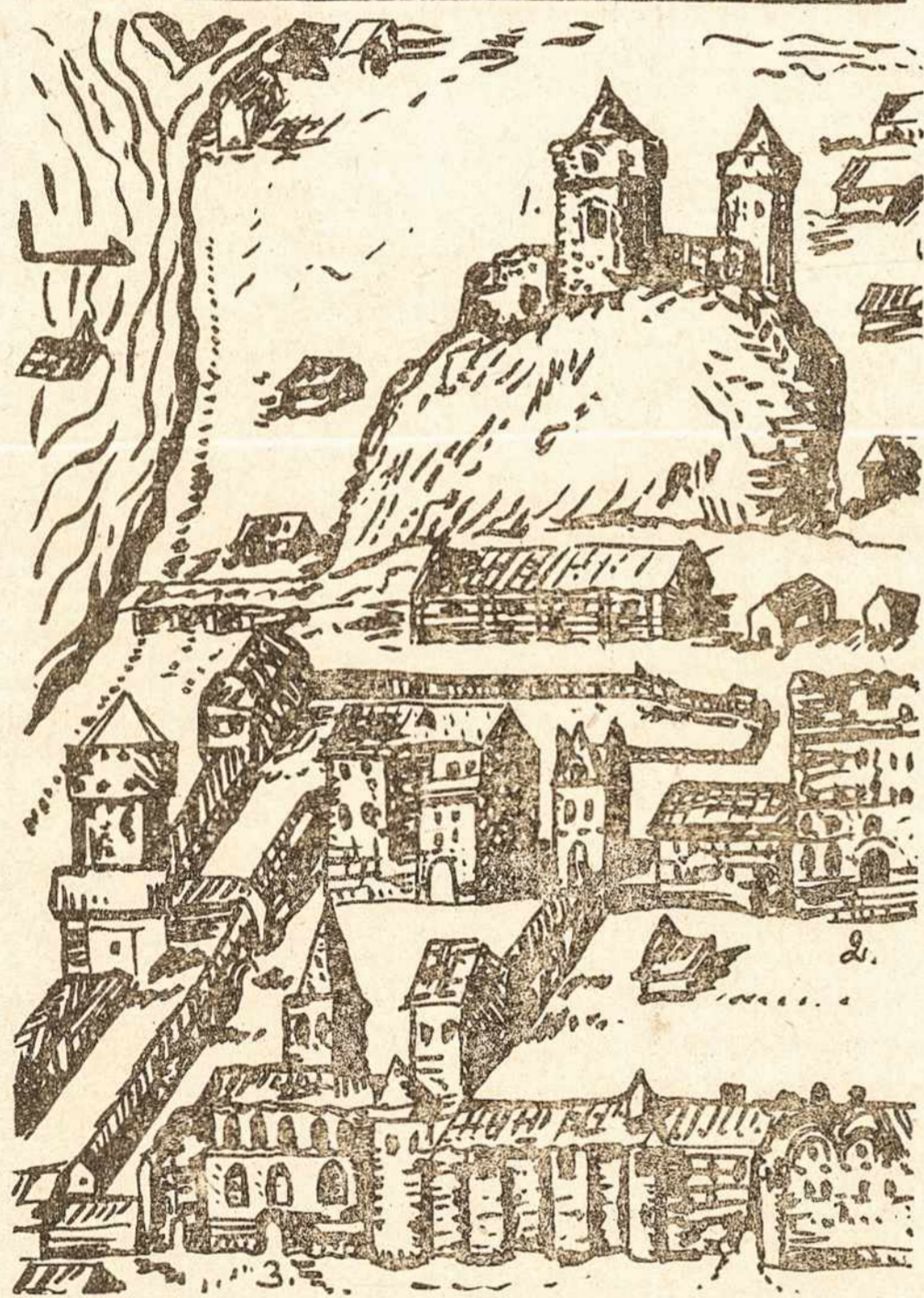
VILNIUS LIETUVOS SOSTINĖ

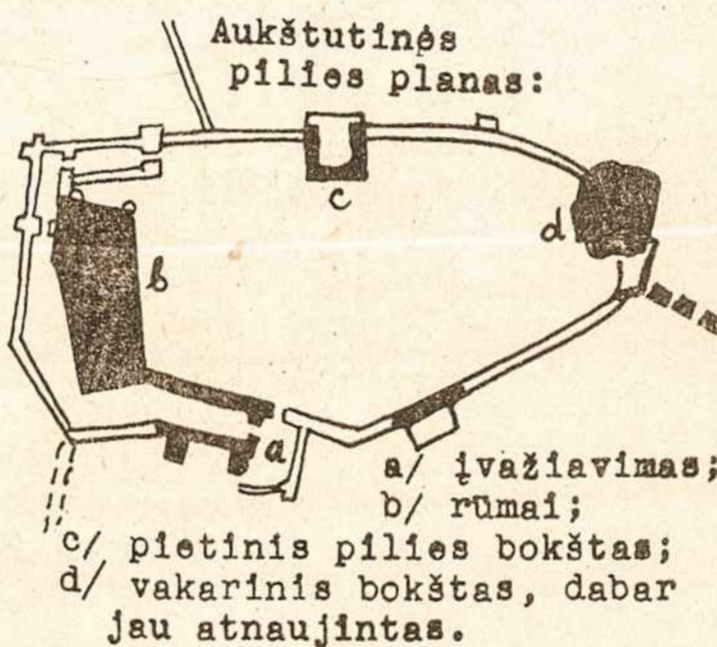
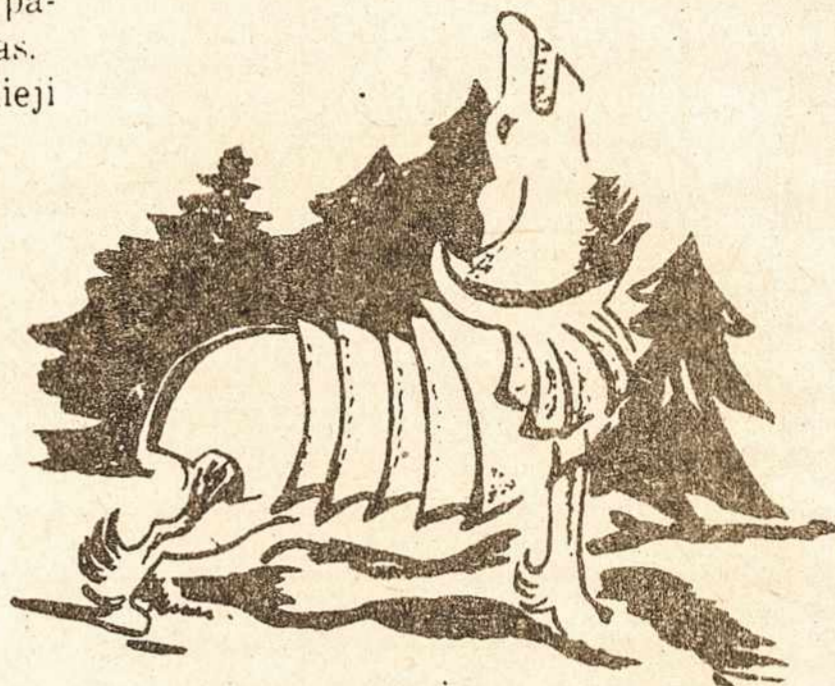
VILNIAUS pilies bokštas

Vilnius yra didžiausias Lietuvos miestas.

Taip atrodžiusios Vilniaus pilys XVI amž.:

Vilniaus herbas.

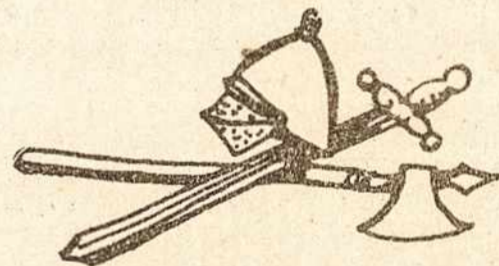
GEDIMINAS, Didysis Lietuvos Kunigaikštis, Vilniaus miesto įkūrėjas.

- Piešinyje kairėje:
1. Aukštutinė pilis.
 2. Didžiųjų kunigaikščių rūmai.
 3. Pilies bažnyčia.

Taip atrodė lietuvis karys D.L.K. Gedimino laikais.

Senovės lietuvių karių ginklai:

PANEVĖŽYS · Liepų alėja

GLOBOJA
LITERATŪROS
RATELIS

LITERATŪRA - DAILĖ - MOKSLAS

JONAS AISTIS - St. Barzdukas

Mane čionai nusnigo ir nulijo,
Aš nuvargau pasauly ir giesmėj

Jau Amerikoj gyven-
damas, Jonas Aistis pa-
rašė knygą apie "Laiką
ir žmones". Apie tai,
kas, pasak jo, "negrižta-
mai pasitraukia". Apie
tai, su kuo reikia neišven-
giamai atsiskirti: "Kai
pamanau apie laiką, --
rašo jis, -- mangaila jo,
ir gaila ne dėl to, kad ji-
sai nebegriš, bet kad aš
jojo, rodos, nemačiau.
Kai prisimenu žmones
-- jų daugio jau nėra,
-- jaučiuosi kaltas, kad
nemokėjau jų tinkamai
pažinti ir įvertinti..."
Su Jonu Aisčiu arčiau pa-
žįstamas nebuvau. Bet
lietuviškuose mūsų ke-
liuose mudu susitikda-
vom. Skaičiau jo poeziją
bei raštus, buvo progų
klausytis jo literatūros
vakaruose. Taip pat abu
domėjomės tai patvariai-
siais tautiniais dalykais,
kurie nepasitraukia.
Prieštaravau jam, kai jis
siūlė į bendruomenę ne-
išleisti politikų. Čirdi,
"dabar iš bendruomenės
užstali demagogų nei su
mėslaverčiais kabliais,
nei su gaisrininkų vašais
neištrauksi". Sakiau, kad
"visokių yra, visokių ir
reikia".

Deja, birželio 13 iš Wa-
shingtono paskambino su-
nus Arvydas, pranešda-
mas, kad Jono Aisčio gy-
vųjų eilėse jau neturim.
Mirė vienoj Washingtono
ligoninėj tuoj po pietų.
Ir jis priklauso prie tų,
kurie "negrižtamai pasi-
traukia". Ir čia pat pri-
siminiau jo knygos žo-
džius: ar mokėjom jį tin-
kamai pažinti ir vertinti?

Jonas Aistis visų pir-
ma buvo poetas, turėjęs
savo veidą ir išsigijęs tau-
tinėj mūsų literatūroj
savo vietą. Apie jį jau kal-
ba mūsų literatūros kny-
gos, jis įtrauktas į mūsų
mokyklų literatūros pro-
gramą. Jam didžiai būdin-
gas asmeninių pergyve-
nimų motyvas, kuriame
pinasi liūdesys, skaus-

mas, pesimizmas. Jam
gaila nubėgusių ir ne-
grižtančių jaunystės die-
nų. Jam liūdna, kad pra-
einąs laikas žmogui nie-
ko neduoda ir nerimas
graužia širdį dėl nunuo-
gintos bei nudraskytos
buities. Dėl to nebevilio
ja ir ateitis, nes gyvenime
jis nieko neranda: "pa-
byra metai ašarom, tai
sušlama dejavimais".
Prabėgęs laikas simbo-
liškai jo palyginamas su
tyruose einančio ir nyks
tančio karavano vaizdu:

Tiktai tyruos trokš kupranuga-
riai,
Tiktai ties ilgus išvargusius
kaklus --
Tiktai dar platesnės bus tos
smėlio marios,
Dar gilesnės bus.

Asmeniniams pergyve-
nimams reikšti Jonas
Aistis kartais pasirenka
ir visuotinės literatūros
atitinkamus asmenis, tad
dainuoja apie nelaimingą-
jį karalių Lyrą, prašo
Ofeliją apsikabinti gluos-
nį ir "pravirkti šią nak-
tį žalią", gailisi pasa-
kų karalaitės, kurią pa-
motė "išgujo vieną iš na-
mų".

Jonas Aistis taip pat
kūrė eilėraščius ir gam-
tos motyvais. Lietuvos
vaizdai savaimė jam kal-
ba tėvynės meile. Nepra-
lenkiamas šios rūšies jo
kūrybos pavyzdys yra ei-
lėraštis "Lietuvoj". Au-
tentiški kaimo vaizdai --
laukas, kelias, pieva, kry-
žius, mėlyna šilo juos-
ta, vėjo pučiami berže-
liai, žalias samanotas
stogas, šuns balsas prie-
temy, trobų žirgeliai
tarp klevų, laime ir liū-
desiu šlamantios lie-
pos, sukrykščianti lyg
gervė svirtis, šlamanti
daina klevuos... Vis taip
sava, taip miela, taip ar-
tima:

Gera čia gyvent ir mirti!
Gera vargt čia, Lietuvoj!...

Jonas Aistis taip pat
rašė atsiminimų ir kri-
tiškų apybraižų knygas.
Pasakojo apie žmones --
K. Binkį, A. Miškinį, J.
Tumą-Vaižgantą, J. Sa-

vickį ir kt. Labai pasta-
biai, atvirai, nuošird-
žiai. Su vaizdžiomis
smulkmenomis, su pa-
traukliu sąmoju. Daug
kietesnė jo kritika. Jai
rūpi sava tauta ir vals-
tybė, sava visuomenė ir
bendruomenė. Pirmoj
vietoj -- tautos dvasia,
bendrasis labas: "Gali-
ma sudaryti puikiausią at-
sparos planą, paruošti
lanksčią taktiką ir toli
siekiančią strategiją,
bet nuo pirmo smūgio
pakrikti ir sugniužti...
Vadinas, yra kažkas svar-
biau negu planai, takti-
kos ir strategijos. Tasai
svarbiausias dalykas yra
tautos vienybė: atskirų
luomų, pažiūrų ir tikė-
jimų susicementavimas,
susikaupimas, susijun-
gimas pačioje tautoje, ne
ieškojimas gėrio, teisy-
bės ir laisvės už savo
tautos ribų. Tauta yra
marga, įvairi. Reikia ją
tokią priimti ir pakęsti:
pakanta, solidarumas,
vienybė yra pačios stip-
riausios tautos tvirtovės"...

Svetur atsidūrusią iš
eiviją su tauta jungia
bendruomenė, siejamą tų
pačių dvasinių ryšių --
kalbos, kultūros, sieki-
mų. Ir ja reikia tikėti.
Nepakanka tikėjimo tik
išpažinti, būtina jį ir vyk-
dyti: "Ir mes tikime bend-
ruomene, bet tikėjimas
reikia žodžiais ir dar-
bais išpažinti. Neišpažin-
tas tikėjimas yra miru-
si raidė, pabaltintas kars-
tas, pilnas puvėsių ir
pūlių... Stebiu susirinku-
sią bendruomenę ir gal-
voju: kiek čia netikėlių,
kiek čia atvirų tikėjimo
priešų, kiek piktžodžiau-
tojų... Ir štai Tu juos
priimi ir neatstumi, kaip
ir mane nusidėjėli. Kaip
gera, kad nieko neatstu-
mi".

Poetas Jonas Aistis
yra visuotinai pripažin-
tas ir priimtas. Kriti-
kas Jonas Aistis toli gra-
žu ne visiems įtiko ir įtin-
ka. Ir tur būt neįtikis.
Kai kam jis atrodo per

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tąsa iš praeito Nr.)

Stefanija Rūkienė

Reikia dirbti, galvoju, nes gal nors maistui kelias
kapeikas užsidirbsiu. Nieko dabar neišgalvosi ir nau-
jos tvarkos Sibiro kaimuose neįvesi. Reikia žiūrėti,
kaip gyvena vietiniai žmonės, reikia iš jų mokytis ir
taikintis prie mums primestu gyvenimo sąlygu.

Visi tremtiniai labai sunkiai dirbo, bet nuo maiše-
lių nevaliojo atsikratyti. Tie maišiukai, vėliau jau gero-
kai sulopyti, buvo ištikimiausi mūsų draugai. Dažnas
tremtinys mirė pasidėjęs po galva tik maišiuką. Varo-
mas iš vienos stovyklos į kita, už pečių nešėsi tik mai-
šiuką. Išlikęs gyvas ir paleistas iš tremties, tėvynėn gri-
žo tik su maišiuku. Ir aš Lietuvon grįžau su tuo pačiu
iš čiužinio palos pasisiūtu maišiuku.

JAUČIAME SAVO NEDALIA

Rusai yra švārūs žmonės. Jie visi labai šveičia sta-
lą, grindis ir suolus ir savo butukuose palaiko pavyz-
dingą švarą. Sibiriečiai neturi jokių plovimo miltelių
ir labai dažnai stinga muilo. Tačiau švarai palaikyti
jie randa priemonių. Tai yra pelenai ir šluotažis.

Žmonės grįžė į namus, visada nusiauna kojas, kad
purviniais batais neprimintų grindų. Grindys taip šva-
riai laikomos todėl, kad ant jų, pasimete vatinius,
miega visa šeima, nes lovoms pasistatyti nėra vietos.

tąsa 8 psl.

JAUNIMAS IR KONGRESAI

Kiekvienas žmogus turi savo aplinką, kurioje gyvena. Bendrauja su giminėmis kaimynais, pažistamais, vėliau susiranda draugų su kuriais draugauja, bendrauja ir, daugiau ar mažiau, yra jiems reikalingas, naudingas ir malonus. Gyvenant normaliose gyvenimo sąlygose, savam krašte tarp žmonių, kurie yra tos pačios kultūros, tradicijų, papročių ir bendros kalbos, susiradimas draugų yra automatiškas. Dauguma draugų ir pažįtamų, mes paveldim iš savo tėvų, gimičių ir naujai susidarantių šeimų. Susirandame daug draugų, kolegų tarpe, kurie lieka kartais ištikimais draugais iki gyvenimo galo. Taip atsitinka su normaliose sąlygose gyvenančiais žmonėmis. Mes lietuviai ir lietuvių vaikai neturėjome atatinamų, aplinkybių kad sudaryti palankias sąlygas, kad sudaryti sveiką ir malonią, beto, ir naudingą, lietuvišką aplinkumą sau ir savo vaikams ir artimiesiems.

Mūsų vaikai, užaugę svetur, girdėję apie savo tėvų kraštą tik iš pasakojimų pamilę jį, didžiuojasi juo ir savo kilme, be abejo turi sunkenybių susirasti artimų draugų, svetimųjų tarpe. Jie gerbia ir myli savo tėvų žemę, jie gerbia jų kalbą, tradicijas, dainas ir šokius, jie stengiasi vis daugiau ir daugiau pažinti Lietuvą ir kas žino, ateityje ten nuvykti. Toks jaunimas sužadintas bendrų idealų ir meilės savo tėvynei, be abejo jaučiasi tarp kitų tokių pat likimo draugų daug laisviau ir laimingiau. Juos riša bendra kalba; noras bendrauti, būt drauge, draugauti, susipažinti ir, (kaip ir bet koks jaunimas perpildytas troškimų ir norų) pažinti vis daugiau ir daugiau, keliauti, išskylauti, pasirodyti ir kitus pamatyti, pasireiškia daug ryškesnė formoj.

Kongresai netik turi didelę reikšmę jaunimo gyvenime, bendravime, bet turi didelę reikšmę ir mūsų lietuvių svetur gyvenančių kovą už mūsų tautos ateitį

už Lietuvos tautos išlaikymą. Aišku ne visi iš jų bus ateities šulai ant kurių, atsiems mūsų tautos ateitis, bet mūsų tikslas yra sužadinti juose ko daugiau meilės ir susipratimo jausmą kad reikalui ištikus galėtų, nors keletas iš jų pavaduoti tuos, kurie laikui bėgant, iškris iš mūsų eilių.

Paremkime mūsų jaunimą žodžiu, patarimais ir turėkime užtektinai kantrybės, supraskime juos, esu tikra kad jie mūsų neapviš.

Mes čia Brazilijoje gyvenantieji lietuviai, jų vaikai ir vaikų vaikai, neturėjome daug progų bendrauti su svetur gyvenančiais lietuviais. Dalinai, gal dėl organizacinės stokos, dalinai gal dėl sunkesnių gyvenimo sąlygų, gal ir dėlto kad gyvename labai, labai kažkur toli, kur dar beždžionės ir gyvatės pakampiais šokinėja ir landžioja. Bet staiga... gyvenimas padarė didelį šuolį pirmyn. Atstumai nebematuojami kilometrais ar tūkstančiais kilometrų, matuojami valandomis ir minutėmis, pasaulis staiga pasidarė nebe kažkoks tai nepaprastai didelis ir nežmoniškas, bet gražus, apskritas ir mešvas kamuošys... Mūsų žmonės taip pat padarė nemažą progresą ekonominiame gyvenime, viskas, nežiūrint dar vėokų sunkenybių, pasidarė daug paprastesnis. Jaunimas veržiasi į mokslus kartu su gyvenimu visi skverbiasi į priekį, niekas nenori būt paskutiniu. Atsivėrė durys į pasaulį...

Dėka mūsų susipratusių ir atsidavusių vadų, staiga ir mums Brazilijoje gyvenantiems lietuviams atsirado proga. Buvo daug dirbta, daug dūmota posėdžiauta ir svatstyta, ir, kaip visi, žino viskas gerai padaryta. Jokios abejonės nėra, kad šis paskutinis nedidelis pietų Amerikos lietuvių kongresas buvo ne drąsus pasirodymas prieš Amerikoje gyvenančius tūkstančius ir tūkstančius lietuvių, bet buvo aiškiai parodyta, kad mes irgi galime padaryti kvi ką, kada norime.

Prisiminimai ir pergyvenimai, ben-

TESINYS IŠ 7 PUSL.

dijavo Lietuvos universitete Kaune, o 1936 gavo švietimo ministerijos stipendiją ir išvyko į Prancūzijos Jrenoblio universitetą studijuoti prancūzų literatūros. Prasidėjus II pasauliniam karui ir Lietuvą okupavus Sovietų Rusijai, likosi Prancūzijoje, 1944 studijas baigė daktaro laipsniu, 1946 atsidūrė Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Nuo 1946 mokytojavo Marianapoly, nuo 1952 dirbo Laisvosios Europos tarnyboj New Yorke, nuo 1958 Kongreso bibliotekoj Washingtone.

drai praleistos valandos posėdžiuose ar šiaip tik bendravime su svetur gyvenančiais lietuviams paliko be abejo daug prisiminimų ir džiaugsmo ir dar daugiau vilties ir noro, kad tokie bendravimai ir kongresai pasikartotų vis dažniau. Jaunimas dideliame entuziazme, stengiasi palaikyti naujai užmegstą draugystę per laiškus, ir dažnai ne vienas iš jų lauzo sau galveles kaip čia parašius teisingiau lietuviškai, atsiklausinėdami tėvų kaip vadinasi tas ir tas žodis, tariasi slapčia tarp savęs apie sekantį pasimatymą čia Brazilijoje, ar Kanadoje, o gal Amerikoje ar Europoje. Ir, jie nesupranta, kada mes dar kartais pasakome, bet vaikelį, Amerika taip toli... Ką reiškia toli mama, šiandie pavalgau vakariene o ryt pusryčius jau Amerikoje.

Duokime progos mūsų jaunimui, tegul jie šoka, dainuoja ir myli vienas kitą, taip kaip mes, kada jauni buvom ir didelę privilegiją turėjome, gyvendami savam krašte, savo tėvyneį.

J. Valavičienė

Pirmasis Jono Aisčio eilėraštis "Gegutėlė" buvo išspausdintas 1927 "Ateity". Bendradarbiauvo "Fiūvy", "Nauj. Romuvoj" ir kt. žurnaluose. Atskiromis knygomis išleisti šie jo poezijos leidiniai: 1932 Eilėraščiai, 1933 Imago mortis, 1935 Intymios giesmės, 1937 Užgesę chimeros akys (paskirta valstybinė literatūros premija), 1940 Poezija, 1942 Be tėvynės brangios, 1947 Nemuno ilgesys, 1948 Pilnatis, 1951 Sesuo buitįs, 1957 Kristaliniame karste, 1951 Poezija. Straipsnių rinkiniai, atsiminimai, kritikos apybraižos: 1935 Dievai ir smūkeliai,

1954 Apie laiką ir žmones, 1969 Milfordo gatvės elegijos. Paruošta literatūrinių ir visuomeninių straipsnių knyga Šiapus ir anapus.

Trūko kelių savaičių iki šešiasdešimt devynių metų, kuriuos Jonas Aistis atidavė lietuvių tautai ir Lietuvai. Matom, koki turtą jis per tuos metus sudėjo. Jis pats negrižtamai pasitraukė, jo paties žodžiais, nusnigtas ir nulytas, likimo nuvargintas pasauly ir giesmėj, bet jo tauta liko turtingesnė. Tad atsisveikinam jį su tikros pagarbos ir gilaus dėkingumo jausmu.

(iš 7 psl.)

Gal švara palaikoma ir iš įpratimo, nes čia gyvena atitremta rusų tautos šviesuomenė ir turtingesnioji klasė, nors senesnės moterys ir neraštingos.

Visi vietos gyventojai apsišvarina pirtyse, kurias statosi kelios šeimos susidėjusios. Pirtis statoma ant sienos, kur susiduria kelių gyventojų žemės sklypeliai. Tai labai mažas pastatėlis, kuriame yra iš plytų sumūryta krosnis ir statinė karštam vandeniui laikyti. Dėl pirtelės mažumo joje nėra ir palų, bet yra kartelės drabužiams ir skalbiniams pasikabinti ir gyvams supleskinti. Vanduo šildomas karštomis plytomis, nes akmenų Narymo balose visai nėra. Karštą vandenį taupo, kad jo visiems užtektu, o šalto vandens kiekvienas savo atsineša.

Vienoje sienoje yra mažytis langelis. Čia yra suoliukas ir labai švari kartelė tik apatiniam baltiniams pakaitinti, kad kartais kas nors nepageidaujamas dar švariose skalbiniuose neapsigyventų. Pirtyse visi vajojasi beržinėmis vantomis kaip Lietuvoje.

Pasiprašiusios mes išsikūrenome pirtį, skalbinius išsikaitinome ir gerai išsimaudėme, nors truputį ir išsipaišino, nes visos pirtelės yra dūminės. Nors ir nepatogu dėl susigrūdimo ankštoje pirtelėje, vis dėlto puikiai apsišvarinom. Tokios pirtelės yra vienintelė priemonė švarai palaikyti. Rusai jas kūreną kas dvi savaites.

Dažnai pirtelės tarnauja ir skalbimui, nes prie jų būna mažytis šulinėlis. Iškasa duobę, įstato, vieną ar dvi be dugno statines, ir jau šulinys. Malinovkos kai-

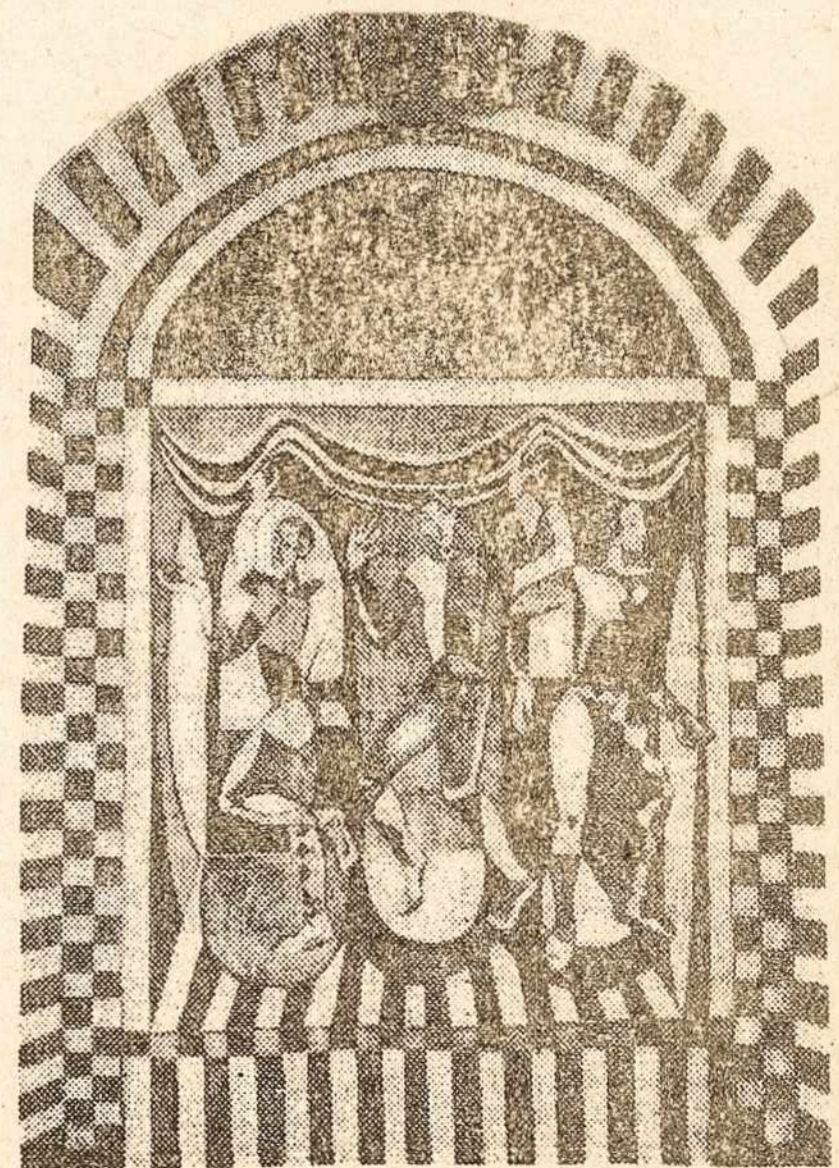
mas stovi labai žemoje vietoje, tiesiog balose, tai ir tokiuose primityviuose šuliniuose vandens esti pakankamai. Kaimo viduryje yra didelis visuomeninis šulinys, kurio vandeniui naudojasi visi gyventojai.

Atsidūrę nuskurdusioje ir tarp neįžengiamų miškų pasislėpusioje Malinovkoje, visi pasijutome benamiais šuneliais. Keista, kad visiems tremtiniams esant vienoje būklėje, turtingesnieji benamiai nususuko nuo vargšų, ir taip darė tik todėl, kad jų maišeliuose buvo vienas kitas vertingesnis daiktelis. Bendra nelaimė mus suartino, o rublis ir kova už būvį ar išlikimą pradėjo mus čia išskirti.

Visi labai ryškiai jaučiame savo nedalią, kurią mums primetė komunizmas. Dar taip neseniai mes buvome laisvais žmonėmis, turėjome savo tėvyneį ir namus, buvome sočiai pavalgę ir ramiai gyvenome savo šeimos. Tauta entuziastiškai kūrė savo ateitį, švietėsi, kūrė savus lietuviškus kultūros židinius ir stengėsi neatsilikti nuo Vakarų Europos.

Dabar mums prasideda naujas ir visiškai kitoks, jau benamio gyvenimas. Vergo būtyje turime naujai kurtis. Bet kaip kursis paliege seneliai ir moterys su mažais kūdikiais? Kad nors vyrai ir šeimų tėvai būtų šalia. Daugelis esame, kaip stovime ir visai nieko neturime. Kai kam jau dabar badas žvelgia akysna.

Didelis yra skirtumas, kalbėti apie badą nebadausiam, o tik jautusiam nepriteklus, bet klaiki realybė atsiveria prieš akis, kai bado šmėkla tau užsirioglyna ant kruvinų ir nuo sunkaus darbo palinkusių pečių.

N. VILUTYTĖ

Petras Pakalnis

ERDVĖS LABORATORIJA

Prieš keletą metų vokiečiai Von Braun tvirtino, kad geriausiai būtų galima tirti žvaigždynus ir Žemę paleidus aplink ją didelę raketą, kurioje mokslininkai galėtų ilgiau gyventi ir daryti įvairius tyrimus. Tas jo sumanymas jau yra įgyvendintas. Šių metų gegužės mėnesio pabaigoje JAV paleido į erdvę 36 metrų ilgumo, 7 metrų platumo ir 90 tonas sverinčią raketą. Ta, skriedama aplink žemę 435 kilometrų atstumu, išbuvo erdvėje 28 dienas. Tiesa, tai nėra viena raketa, bet erdvės laboratorija ir Apolo raketa, kurios susijungė į vieną vienetą.

Vos paleidus abi raketas į erdvę, tuojau prasidėjo astronautų vargai. Visų pirma neveikė dalys, kuriomis turėjo susijungti raketa su laboratorija. Pabandžius jungtis antrą kartą, dalys nuostabi būdu pradėjo veikti ir astronautai norėjo persikelti iš raketos į laboratoriją. Bet pasirodė, kad leidžiant laboratoriją į erdvę nuplyšo tas jos skydas, kuris vieną laboratorijos dalį turėjo

dengti nuo meteorų ir nuo saulės spindulių. Nuplyšęs skydai, laboratorijos temperatūra pakilo iki 110° Farenheito, 43° Celsijaus. Tokiame karštyje žmogus negali ilgai dirbti, ir amerikiečiai pradėjo sukti galvas, kaip būtų galima pašalinti tą kliūtį. Kažkam atėjo mintis, kad reikėtų uždengti tą dalį tam tikra medžiaga, kuri suleikytų saulės spindulius ir atvėsintų laboratoriją. Kadangi amerikiečiai buvo prikrovę į laboratoriją visokių įrankių ir medžiagų, astronautams buvo nurodyta iškišti pro vieną skylę savotišką 24 pėdų ilgumo ir 22 pėdų platumo lietsargį nuleisti į keletą centimetrų nuo laboratorijos žemyn ir pasižiūrėti, ar krinta temperatūra.

Ivykdžius tą planą, temperatūra tikrai pradėjo kristi. Bet laboratorijoje atsirado nuodingų dujų, kurios taip pat buvo pašalintos. Lyg to dar būtų negana, laboratorijoje pradėjo greitai eikvotis elektros srovė, nes neišsitiesė vienas laboratorijos sparnas, kuris saulės šilumą paverčia elektros srove, o atsargos baterijos pradėjo išsikrauti. Laboratorijoje buvo 18 baterijų. Dvi baterijos tuojau išsikrovė, 4 vaikė silpniau negu buvo numatyta, o septintoji baterija pra-

dėjo silpnėti, bet sekancią dieną vėl veikė normaliai. Neturėdami užtektinai elektros srovės astronautai nebūt galėję atlikti visų tyrimų, būt turėję apleisti laboratoriją ir persikelti į Apolo raketą. Tačiau astronautai yra nagingi žmonės. Astronautas Karolis Conradas nuo jaunų dienų buvo pamėgęs mechaniką ir valandų valandas prasėdėdavo prie įvairių aparatų ir motorų, gerai juos išstudijuodamas. Paaugęs jis studijavo motociklą, automobilių ir lėktuvų motorus. Draugai jį pravardžiuodavo misteriu, kuris viską moka sutaisyti. Tas jo gabumas buvo naudingas taisant laboratorijos sparną. Išlipęs iš laboratorijos į erdvę su kitu astronautu, Conradas nupiovė aluminijaus juostą, už kurios buvo užkliuvęs sparnas. Paskui abu astronautai ištiesė sparną, kuris, jėgės į savo vietą, tuojau pradėjo gaminti elektros srovę. Jei astronautai nebūtų uždengę laboratorijos dalies nuo karščio, būtų sugedęs maistas. Jei nebūtų ištiesė sparno, būtų priversti valgyti šaltus valgius. Turėdami užtektinai elektros srovės, jie galėjo tęsti savo bandymus toliau ir kartą į savaitę imti šiltą dušą. Tam apsiplovimui buvo numatyti tik

3 litrai vandens.

Nors visas tas skridimas kainavo virš dviejų milijardų dolerių, bet amerikiečiams tų pinigų negaila, nes astronautams pavyko ištirti daug dalykų, kurie bus naudingi ateičiai. Pavyzdžiui, iš erdvėje skriejančių satelitų buvo galima sužinoti, kad kai kur Amazonės žemėlapis buvo netikslus apie 30 kilometrų. Kitas satelitas rodo, kur ir kokie augalai auga žemėje, o vienas satelitas gali atskirti net keletą kukurūzų rūšių. Satelitai taip pat rodo, kokie mineralai yra žemėje, kur teka šiltos ir šaltos vandens srovės, kokie debesys gaubia žemę ir pan. Iš debesų galima atspėti orą.

Nusileidę į žemę, pirmieji trys astronautai pasidalino žiniomis ir patyrimais su kolegomis, kurie toje pačioje laboratorijoje tęs pradėtus tyrimus nuo ruggjūčio iki spalio mėnesio. Trečioji grupė astronautų studijuos laboratorijoje nuo lapkričio iki sausio mėnesio. Antroji ir trečioji grupė astronautų gyvena laboratorijoje po 56 dienas. Pasiėgus trims skridimams, mokslininkai turės darbo eilei metų, nes kiekvieno skridimo metu astronautai darys virš šimto įvairių tyrimų.

TARYBINIAI SODYBINIAI SKLYPAI

"Sodybinis sklypas" -- tai gyvybinės reikšmės darželis skirtas misti į kolūkio vergovę įvartam žemdirbiui. Iš tikrųjų, ar ne atrodo keista, kad žemdirbis gamina žemės ūkio gerybes valstybei kolūkinėje žemėje, o tas pat žemdirbis atskirame "sodybiniame sklypelyje" gamina maisto atsargas savo šeimai. Kodėl žemdirbys, neva prilygintas fabriko darbininkui, negali tarnauti ir dirbti kolūkyje, o už gautą pagal išdirbtą laiką atlyginimą nusipirkti maisto, apsirūpinti visa kuo, kas jo gyvenimui reikalinga?

Sodybinių sklypų sistema rodo, kad kolūkinis tvarkymasis vis dar nėra normalus, neparūpinęs pragyvenimo tiems, kas įmestas į kolūki. Net gi pasitraukti iš kolūkio žmogus negali laisvo žmogaus apsisprendimu. Specialus kolūkiečio pasas varžo asmens teises!

Dėl sodybinių sklypų eina nuolatinės tarpusavės kovos, dunda ginčai, bujoja kerštavimai ir pavydas. Vienas gavo geresnę žemę, kitam teko didesnis sklypelis, tre-

čiam kolūkio pirmininkas atėmė sklypą arba su mažino.

Tai atspindi spaudiniuose. Itin ryškus sodybinių sklypų "istorijomis" yra "Valstiečių laikraštis. Faėmė, pripuolamai, Nr. 53, atrandame visa sodybinių sklypų nesusipratimų epopėją. Tai "konsultacija". Žmonės klausia ir skundžiasi, redakcija bando taisyti padėti.

Šilutės ir Raseinių rajono žemdirbiai teiraujasi ar kolūkiečiui palieka sodybinį sklypą, kada kolūkiečio šeimos nariai tampa nedarbingi? Redakcija aiškina -- sklypas palieka kolūkiečiui, kada ... kolūkiečio šeima nedarbinga dėl senatvės, dėl invalidumo. Mums sunku suprasti, kas tokį sklypą dirba, jeigu tie, kam sklypas paliekamas yra nedarbingi? Tai viena iš daugelio keistenybių!

Ir sekantis klausimas ar pasenęs kolūkietis gali pavesti sodybinį sklypą dirbti kitam, atsakymas: negali! Keistenybė ir vėl: kas tokį paliegi maitina?

Ar mirusio kolūkiečio sklypas atitenka jo šei-

mai? Tai priklauso nuo visokiu aplinkybių, o labiausiai nuo kolchozo pirmininko malonės, ar nemalonės. Bet dažniausiai sklypas yra naujai permatuojamas, ar su kitu sukeičiamas.

Net gi veterinarijos gydytojas pretenduoja į sodybinį sklypą. Bet jis gali gauti tokį tikrai su sąlyga, jeigu gyvens kaime.

Greta sodybinių sklypų yra populiarūs "individualūs daržai." Tokius kartais gauna miestelė gyveną žmonės. Jie turi tokį sklypą įdirbti ir naudoti. Tokio sklypo dydis -- iki 15 akrų, kas sudaro dešimtadalį hektaro. Taip pat "individualūs daržai" skiriami šeimai, kur daug nedarbingų narių. Žemės ūkio akademijos vairuotojas (Kauno rajone), pasirodo, turi teisę gauti tokį sklypelį. Tai rodo, kad tokia šeima negali egzistuoti iš vieno dirbančiojo algos. Vieton, pav. Amerikoje tokiu atveju įprastų "food stamps", Kauno rajono vairuotojas gauna sklypelį daržo.

Kai kada sodybiniai sklypai siekia ketvirtadalį hektaro. Paprastai jie mažesni. Jų davimas priklauso nuo "sugyve-

nimo" su kolūkio valdžia, su pirmininku! Skuodo rajono žemdirbys skundžiasi, kad kolūkio valdžia jam sumažino sodybinį sklypą. Redakcija, patyrinėusi reikalą, pripažino kolūkio valdžios saivaliavimą. "Kolūkio valdyba nepagrįstai sumažino jums sodybinį sklypą". Kiek nuostolių, ginčų, nervų slepiasi už tų kelių eilučių!

Anelė Rulevičienė iš Kaišiadorių rajono Ringailų kaimo klausia: "turiu 70 metų. Gaunu 20 rublių sentavės pensiją. Gyvenu visiškai viena. Ar man nepriklauso pilnas sodybinis sklypas?"

Šiai nelamingai senutei redakcija paaiškina, kad galėtų naudotis sodybinio sklypu! Kas tą sklypą dirbs? Kaip, iki šiol, 20 rublių gaunanti senutė, mito ir vertėsi -- tenka suvokti skaitytojams...

Tarybiniai sodybiniai sklypai yra priemonė gintis nuo bado. Tos sistemos aitrumas gerai atestuota bendrąjį žemės ūkį. Tik kapitalistiniai jėgai gelbsti bolševikus nuo bado. Kaip skaudu, kad tą vargą įvelta gabi ir darbšti lietuvių tauta!

MŪSŪ ŽINIOS

MINĖSIM ONAS,
KVIEČIAME IR JUS

Zelinos Liet. Kat.Moterų draugija paminės ir pagerbs visas Onas, 11 val. bus šv. Mišios. 16 valandą arbatėlė Jaunimo namuose. Nuosirdžiai kviečiame visus atsilankyti.

L.K. Moterų Dr-jos Valdyba.

MŪSŪ LIETUVOS SIDABRINĖ SUKAKTĖ MININT

sekmadienį, liepos 29 šv.mišios bus Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje 15, ne kaip visada 17 valandą.

Po pamaldų bus maždaug tokia programa salėje:

1.Minėjimo atidarymas -- redaktorius Jonas Kidykas,S.J.

2. Laikraščio kūrėjų:prel. Pijaus Raगाžinsko, p. Motiejaus Tamaliūno, p. Broniaus Šukevičiaus, a.a. Juozo Matelionio pagerbimas, o su jais drauge ir MLietuvos atsakingojo direktoriaus, jos juridinio savininko prof. dro. José Ferreira Carrato. Tėvų Jėzuitų provinciolas Gediminas Kijaurkas,S.J.

3. Dabartinių redakcijos ir administracijos bendradarbių pristatymas ir atžymėjimas.

4. Meninė programa. Ją išpildys: pirmą kartą S.Paulo lietuviams pasirodysianti mezzo-sopranas Julija Ažuolaitė ir, teko nugirsti, jog esąs rengiamas linksmos komedijos vaidinimas.

5. Po meninės programos:vaisės,dainos, pasižmonėjimas.

Būtų gera, kad dalyvausiantieji atsi- neštų užkandžių. Gėrimų bus galima gauti vietoje.

Minėjimo rengėjai:

Šv.Juozapo Vyrų Brolija ir Tėvai Jėzuitai.

PARODOS TALKININKAI

Šie asmenys paskolino metinei pabaltiečių parodai rodimų-ekspонатų: ar padėjo pačią parodą įrengti: Juzė Taleikienė (M.Velho),Birutė Šlikienė (Santana), Jonas Radzevičius (V.Dom Pedro II), Fausta Sliesoraitinė ir Algirdas Sliesoraitis (Brooklin), Stasė Lukoševičienė ir Jonas Lukoševičius (Jardim S. Paulo), Juozas ir Marija Čiuvinškai (Pque Da Moóca),Janina Valavičienė, Kristina Valavičiūtė ir Aleksandras Valavičius (Planalto Paulista), Aušrelė Draugelytė (Utinga), Ramutis Idika (Utinga),Ona Petraitytė-Liblik (V. Mariana) Alfonsas D. Petraitis (Sumaré),Antanas Rudis(Жаңа),Vytautas Vosylius (V. Bela),Irenė Pavilonytė-Rivolta (V.Prudente), Kazys Jen-

Maloniai kviečiame visus liepos 29 atsilankyti į „MŪSŪ LIETUVOS“ 25 METŲ SUKAKTIES MINĖJimą

čius,(Pque Mandaquf), Helena Ažuolaitė (Ipiranga), Pranas Mikuckis (Centro) Jonas Dimša (V.Prudente), Emantė Mikuckytė (Centro), Petras ir Ona Šimoniai(Zelina),Liudas,Emilija Bendoraičiai,Magdalena Vinkšnaitienė, Antanas Navickas, Angelika Triubienė (Albina Augulytė (Zelina) Lisauskų šeima (Iminim),Tėvai Jėzuitai.

PARODA GAUSIAI LANKOMA

Trečioji metinė pabaltiečių paroda S. Paulo Roosevelt aikštėje atidaryta trumpomis išskilmėmis liepos 6 d.,penktadienį. Išanginį žodį tarė estų konsulas dr. Ferdinandas Saukas, miesto turizmo vedėjas dr. Machado ir gubernatoriaus atstovas dr. Juvenal. Prakirpus geltoną-žalią kaspina, nebesustojo eilės lankytojų. Apie parodą žmonės sužinojo iš brazilų spaudos ir televizijos. Šiomet ta informacija buvo laiku, plačiai ir gerai pravesta. Šiomet nereikėjo maldauti spaudos ir TV atstovų,kad ateitų. Patys atėjo, domėjosi, filmavo, jau patį pirmą vakarą (A Gazeta) ir jau šeštadienį rodė ištraukas penktam kanale. Vėliau prisidėjo ir kitos stotys. Sekmadienį,parodą po pietų atidarant, laukė jau laukė apie 100 žmonių.

Apžiūrėję lietuvių, latvių ir estų skyrius, svečiai pasirašo miesto turizmo knygoje ir pačios parodos albume. Čia įrašo ir savo pastabas, parodos įspūdį.

Atminčiai lankytojai isigyja žiedus raktams,su trijų kraštų herbais. Baltų šavaitės vėliavėles, Brazilijos lietuvių žinyną, automobiliams lipinukus, Nemokamai gauna Baltų biuletenį ir parodos programą, liurioje trumpai aprašyti visi trys kraštai ir parodos vakarinės programos.

Gerą dalį vakarinių programų užpildė lietuviai. Jos prasidėdė kas vakarą 8 valandą. Sekmadienį Nemunas sušoko 7 tautinius šokius. Šokių žiūrėjo apie 3000 žmonių. Pirmadienį šoko Žilvitis,vadovaujamas Silvijos Bendoraitės;antradienį -- Rūtėlė (Žilvio vidutinieji), vadovaujami Teresės Aleknavičiūtės; trečiadienį grojo latvių baptistų styginis kvintetas, o šeštadienį jų choras dainuos 8 liaudies dainas. Ketvirtadienį ir penktadienį bus rodomos Lietuvos ir lietuvių veiklos skaidrės.

Paroda bus uždaryta sekmadienio vakarą 20 valandą.

Atidara paroda kasdien nuo 14 iki 22.30 valandų.

Lietuvių skyrius šiemet atžymi Vilniaus įkūrimo 650 metų sukaktį turi gausų skyrių paveikslų, gintarų ir šiek tiek liaudies meno kūrybos, kurios šiomet yra mažiau negu pernai.

Parodą plačiau įvertinsime jai užsidiarius.

VYRU BROLIJOS MIŠIOS

Rugpjūčio 19 Zelinos bažnyčioje suma 11 valandą bus aukojama už šv. Juozapo Vyrų Brolijos mirusius narius:

a.a. JORGE MASI

a.a. Jok

a.a. JORGE MASI ir

a.a. JOKŪBĄ JUŠKĄ.

Gimines, draugus ir pažįstamus kviečiame dalyvauti.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija.

J I E S E R G A

Kun. Kazimieras Tamošiūnas guli Sta.Catarina ligoninės 243 kambaryje. Prieš porą savaičių automobilis jį gatyvėje pertrenkė ir sulaužė koją. Gydytojais jį buvo jį sudėję, bet,sako, reiks daryti dar viena operacija. Galima jį aplankyti.

Po operacijos namie gydosi p. Ona Guigienė.

Dar neišgijo inž. Zenonas Bačelis, kurs irgi namuose slyksta.

Šią savaitę ketvirtadienį operuota p. Janina Valavičienė.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. LIETUVĄ

Kazys Bacevičius, Praia Grande 30 kruzeirų. Jam Administracijos ačiu!

PAMALDOS RIO DE JANEIRO LIETUVIAMS .

Sekmadienį, liepos 22 d. 11 val., koplyčioje prie katedros bus lietuviškos pamaldos. Mišios užprašytos už a. a. Jurgio Gaulios, Marcijonos Gaulytės-Vakutienės ir kitas Gaulių šeimos mirusių vėles.

Rugpjūčio 12, 11 val. Tėvo Diena. Bus taip pat lietuviškos pamaldos.

Šiose mišiose visus Rio de Janeiro lietuvius dalyvauti maloniai kviečia

Prel. Pijus Raгаžinskas
Rio de Janeiro lietuvių klebonas

LAPOS BAŽNYČIOJE sekmadienį, liepos 15 d. 16,30 val. mišios už a.a. VINČĄ BARTKŲ.

„Mūsų Lietuvai“ minint 25 metų sukaktį, kviečiu visus pasiturinčius skaitytojus pataupyti ir per minėjimą įteikti jos administratoriui 25 kruzeirų dovaną. Tai būtų ir stamboka parama laikraščiu, ir mūsų jos atliekamo darbo įvertinimas bei padėka.
Skaitytojas.

DR. VICTOR P. SAULYTIS

CIRURGIÃO-DENTISTA-SANITARISTA, C.R.O. NO.727 PELA UNIVERSIDADE DE SAO PAULO.

CLINICA-CIRURGIA-PROTESE-RX. ADULTOS E CRIANÇAS.

Gydo dantų smegenis ir kanalus. Priima nuo 14 iki 20 valandos, ir šeštadieniais.

R. França Carvalho, 121, Moóca, Užpakalyje lietuvių mokyklos.

Telefonas: 292-28-26.

MŪSŪ
LIETUVA

MOSSA LITUANIA

Centro Postal, 4424

06200 São Paulo, USP

Director Responsavel

DR. JOSÉ FERRIRA CAURATO

Redator Jonas Kidykas

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA:150 kr.; Paskyro numerio kaina: 60 centavų. Užuojentos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straipsniai ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nesandoti raštai gražinami tik autorini prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išveikia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini ne vėliau, kaip iki pirmadienio pietu.